

Guust 12

HET GEVAL FLATER

door Franquin

DUPUIS

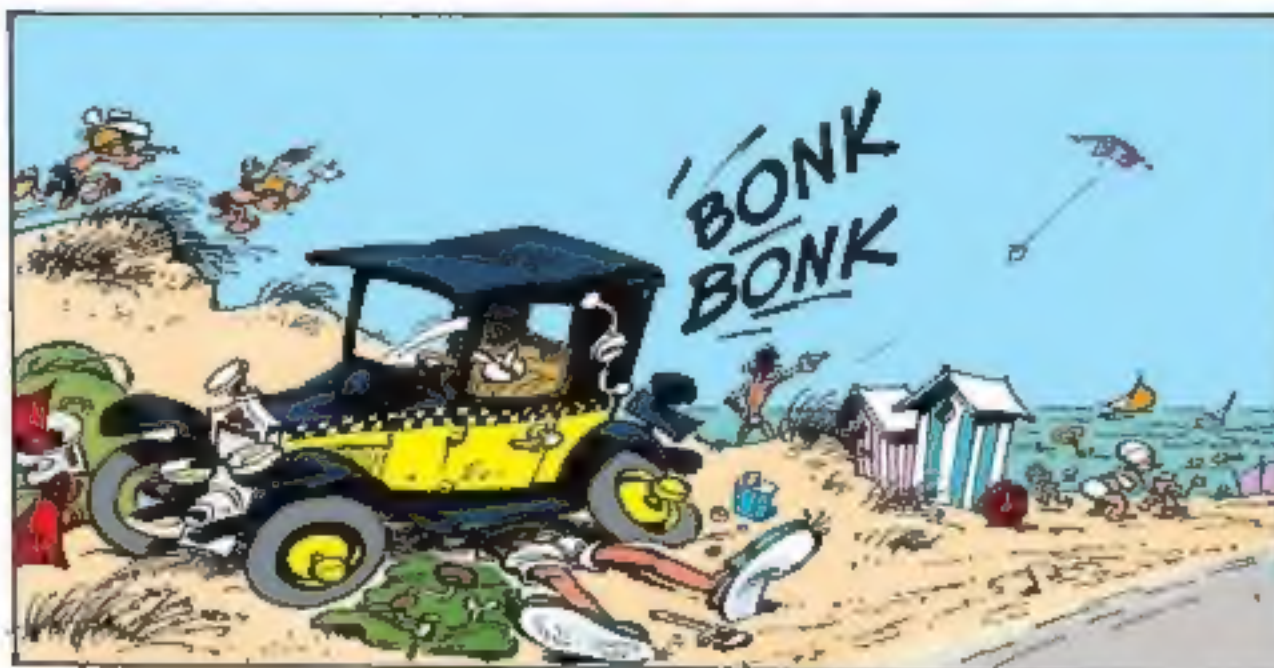
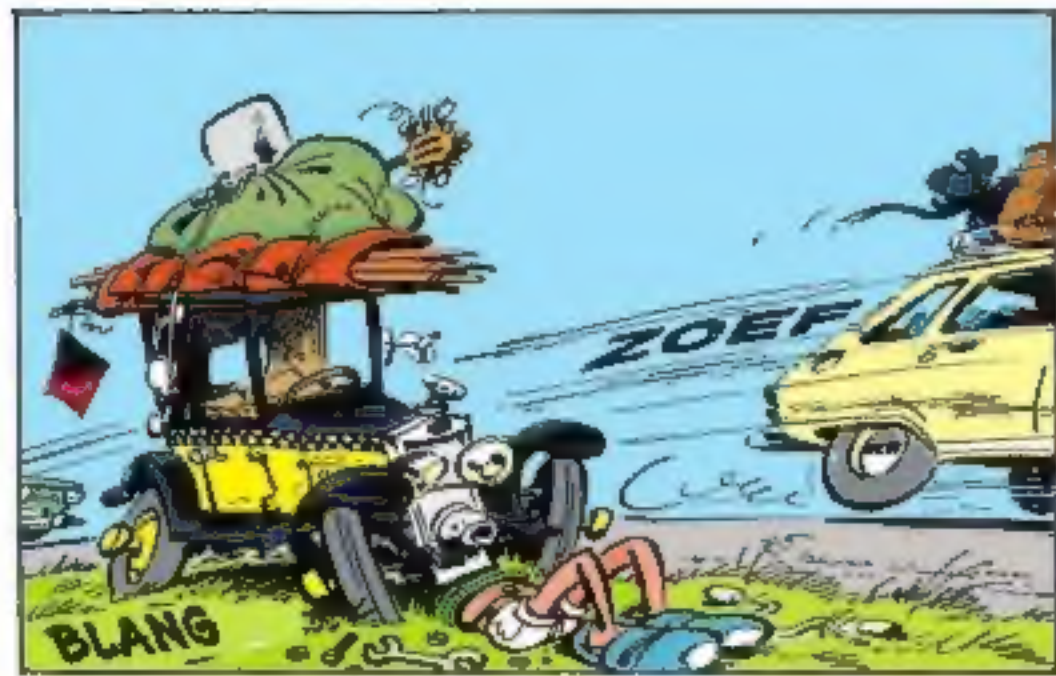
Guust
12

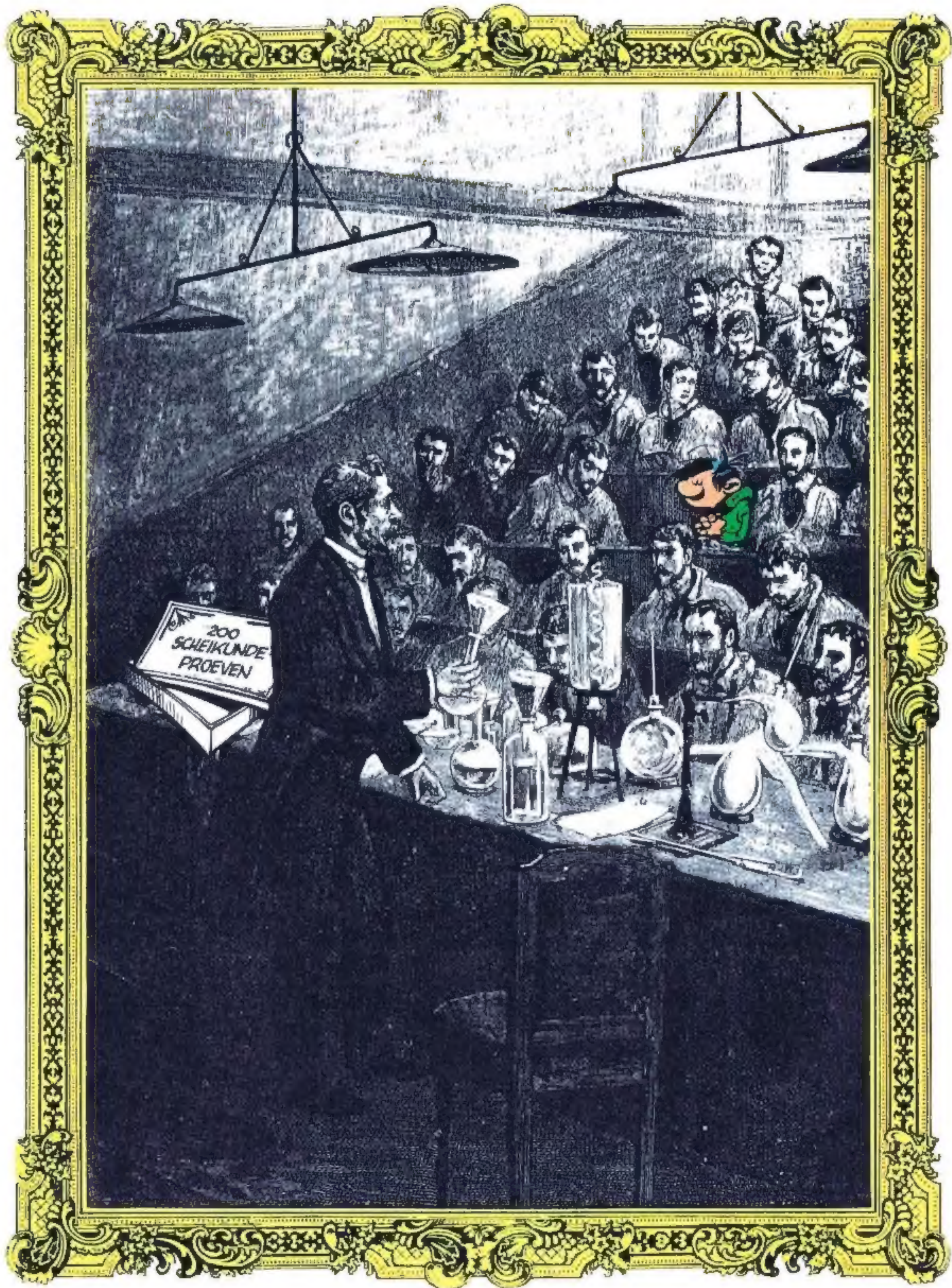
HET GEVAL FLATER

door Franquin

DUPUIS

Guust weer naar school.

TOEGEGEVEN, het was niet zo'n best idee om de reportage over de scholen aan Guust toe te vertrouwen. Maar al onze bezwaren waren in de echte zin van het woord weggespoeld. Dat kwam doordat er een buis van de centrale verwarming sprong toen Guust eraan zat te sleutelen. De druk in de buis zorgde voor een indrukwekkende straal, en de Engelse sleutel zeilde vlak naast Krasser z'n oor, en in een oogwenk had je de poppetjes aan het zwemmen. En toen maar hopen, jongens.

Het humeur van meneer van Gestel was op die manier al even onprettig doordrenkt als zijn kleren. En verder waren er ook nog die champignons in de kelder - champignons die Guust daar prachtig tot ontwikkeling bracht. Naast die champignons gedijen er ook beestjes. Van die kleine nare beestjes, weet je wel...

Bijzonder rustig gaat het er op de redactie nooit aan toe, maar nu begonnen we het toch wel wat druk te vinden. De brandweer leefde zich geestdriftig uit in de kelder. De conciërge bedacht steeds nieuwe vernuftige systemen om de loop van de waterval te veranderen, die van de vierde verdieping naar het kantoor van meneer Dupuis leidde. En de loodgieter rekende met zweetdruppels op z'n voorhoofd en een glimlach om z'n lippen - hij had zich nog nooit zo goed gevoeld als toen hij dat bestek kwam opmaken. Daarentegen raakte het humeur van meneer van Gestel nog verder beneden peil door een opmerking van Guust: « Hebt u al gemerkt dat er geen water meer bijkomt? Het lek is gedicht. Dank zij MIJ! »

Tussen klodderige dossiers plonste meneer De Mesmaeker de trap af, achter zijn contracten aan. Met de haar eigen elegantie dreef juffrouw Jannie door de stroomversnellingen naar de tweede verdieping, toen daar ineens de lift de hoogte in ging. In de daardoor ontstane draaikolk begon juffrouw Jannie om haar eigen as te tollen. Kwabbernoot vond dat zo grappig dat hij de lichter losliet, waar hij zich tevoren aan had vastgeklampt, en van waar hij de overlevenden aanwijzingen had gegeven hoe ze de veilige vensterbanken konden bereiken.

Nu probeerde hij zelf die vensterbank te bereiken. Gelukkig heeft iemand hem even later een verdieping

lager kunnen opvissen. Maar het meest verbazende was toch wel dat meneer van Gestel in al die nattigheid alleen maar antwoorden gaf op zo'n door en door droge toon.

Verbaasd was ook de directeur van de Wubusse Hogeschool om de antwoorden die hij kreeg van iemand die hij in zijn school aantrof.

« Wie bent u? »

« Guust. »

« Wat doet u hier? »

« Wachten. »

« Waarop? »

« Eh... weet ik niet. Gewoon wachten. »

« Waarom ben je naar hier gekomen? »

« Ze zeiden dat ik hier moest zijn. »

« Om wat te doen? »

« Werken. »

« Wat voor werk? Weet u wel zeker dat u hier moet zijn? »

« Nou... ehhh... »

« Voor welke cursus kom je? »

Kwabbernoot had Guust gevraagd om hier en daar naar een school te gaan en er wat over de stemming en de sfeer te schrijven. 'n Paar dagen maar, in afwachting dat het humeur van meneer van Gestel erop verbeterde en hij zich weer in de normale vorm van gewone dienstnota's tot het personeel zou richten.

Misschien weet je dat Guust 'n zwak heeft voor een bepaald vak. Daarom antwoordde hij de directeur:

« Scheikunde. »

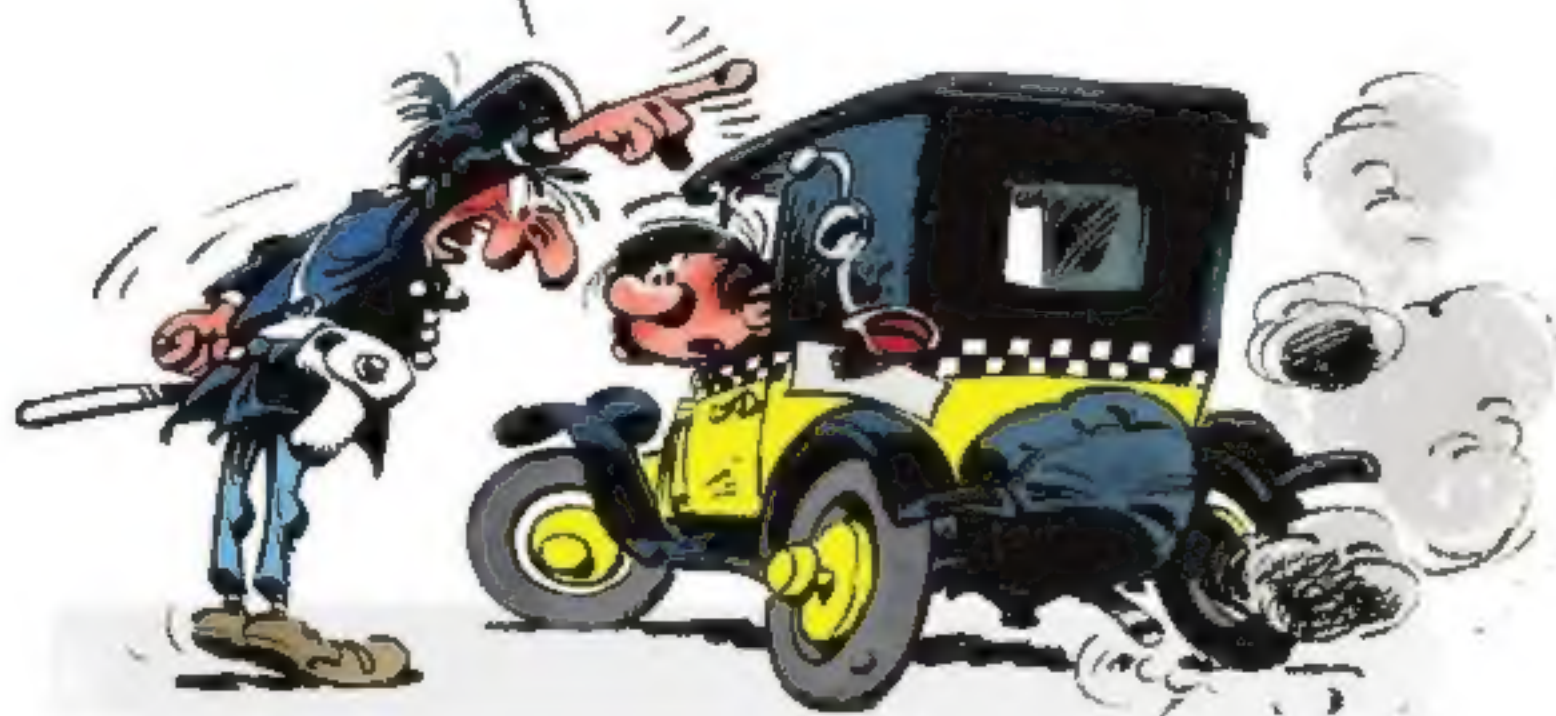
Onze fotograaf, die een poosje later arriveerde, is er op die manier in geslaagd deze houding van onze medewerker op indrukwekkende wijze vast te leggen. De documentaire waarde ervan is zo groot, dat we ze zullen inlijsten als een blijvende herinnering aan een ontroerend moment.

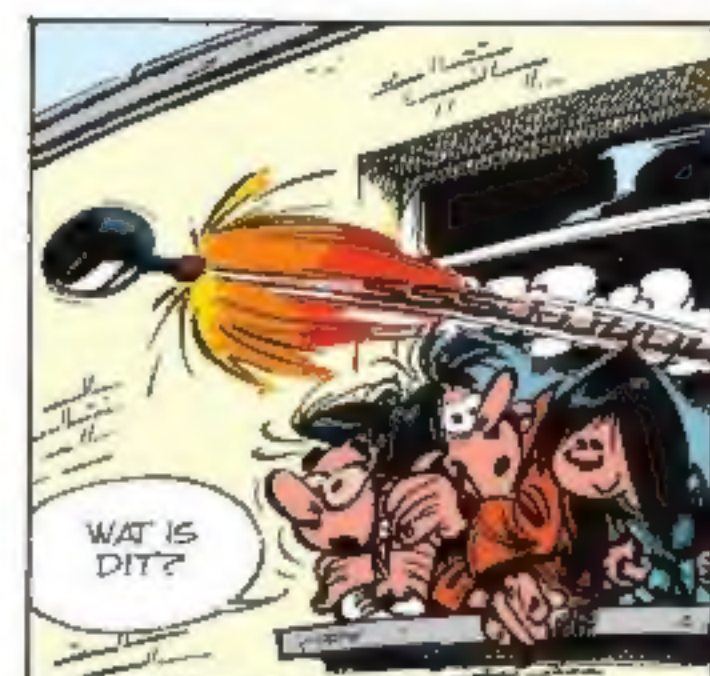
N.v.d.r.: Een vreselijke ontploffing heeft het zuiden van onze stad doen beven. Ze schijnt zich in de Wubusse Hogeschool te hebben voorgedaan. Over de oorzaak ervan heeft de politie nog geen flauw idee. We hadden gehoopt nog voor het ter perse gaan van dit nummer een bericht uit eerste hand hierover te kunnen publiceren, maar Guust is nog niet komen opdagen.

DAAR
STAAT EEN
OMGEKEERDE
DRIEHOEK!

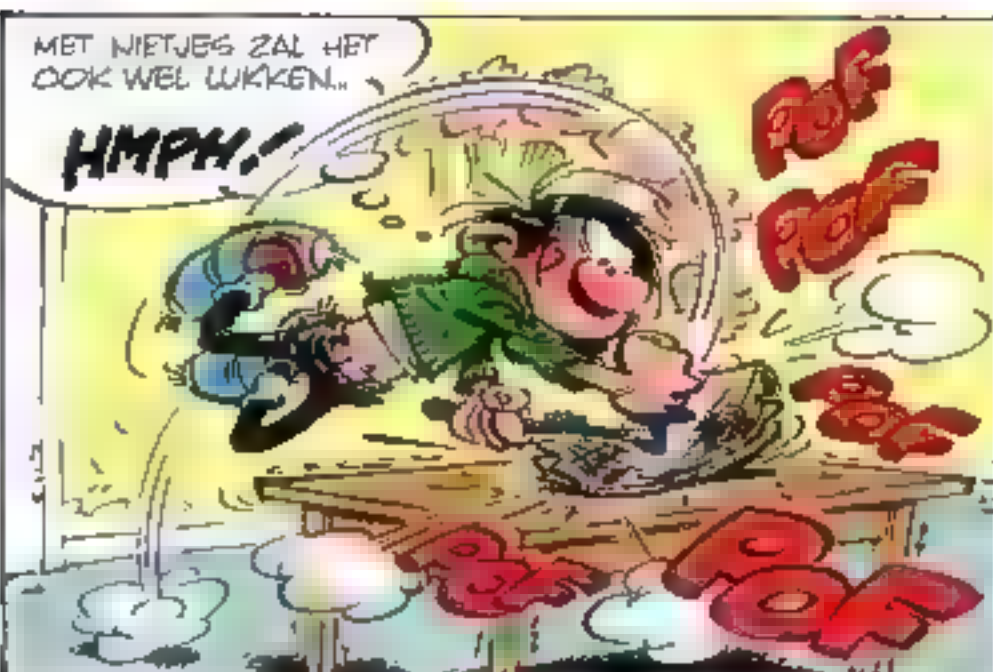
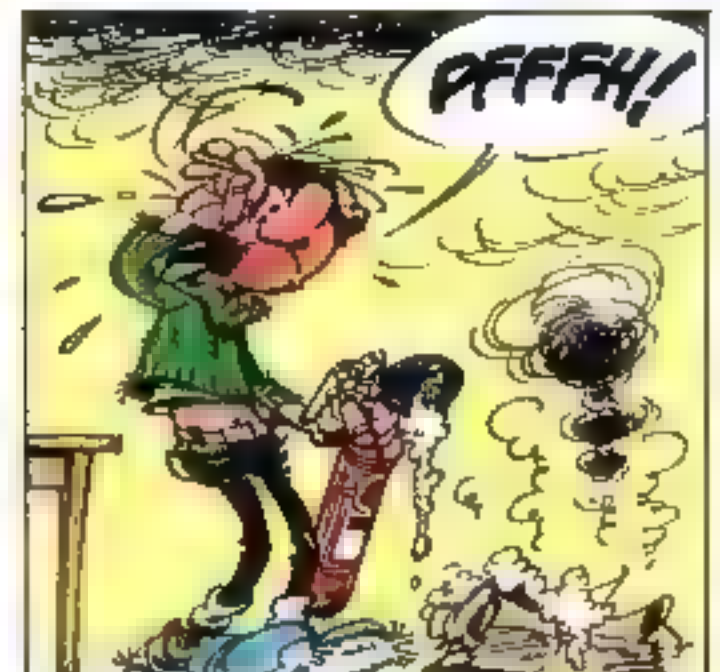
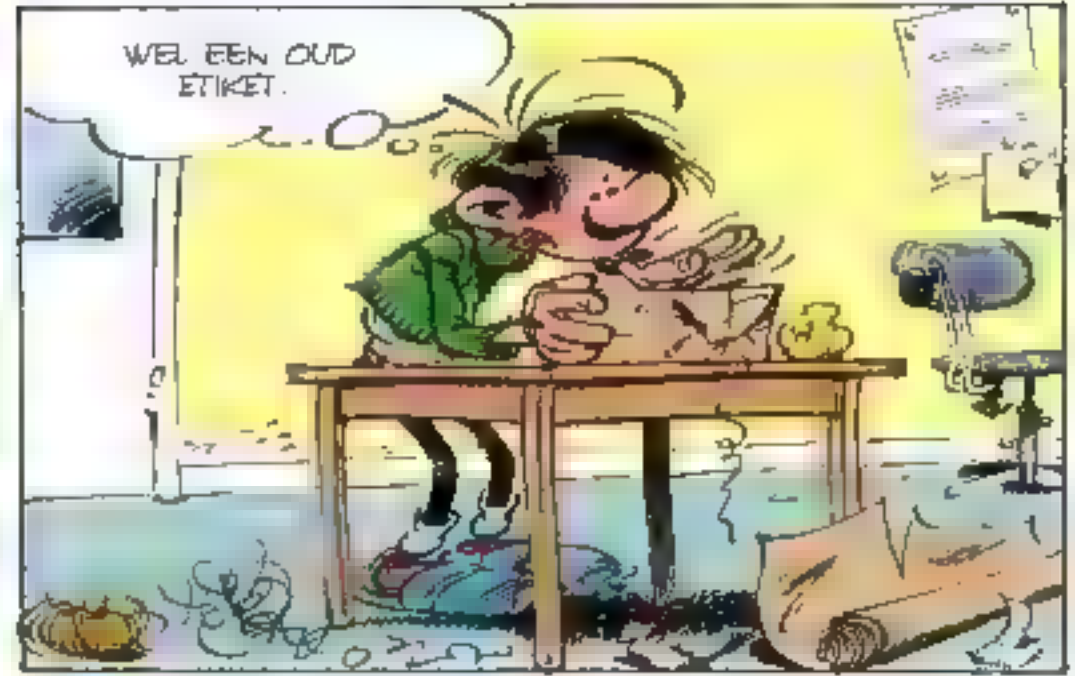
EN U DENKT
NATUURLIJK DAT IK
DIE OMGEDRAAID
HEB...

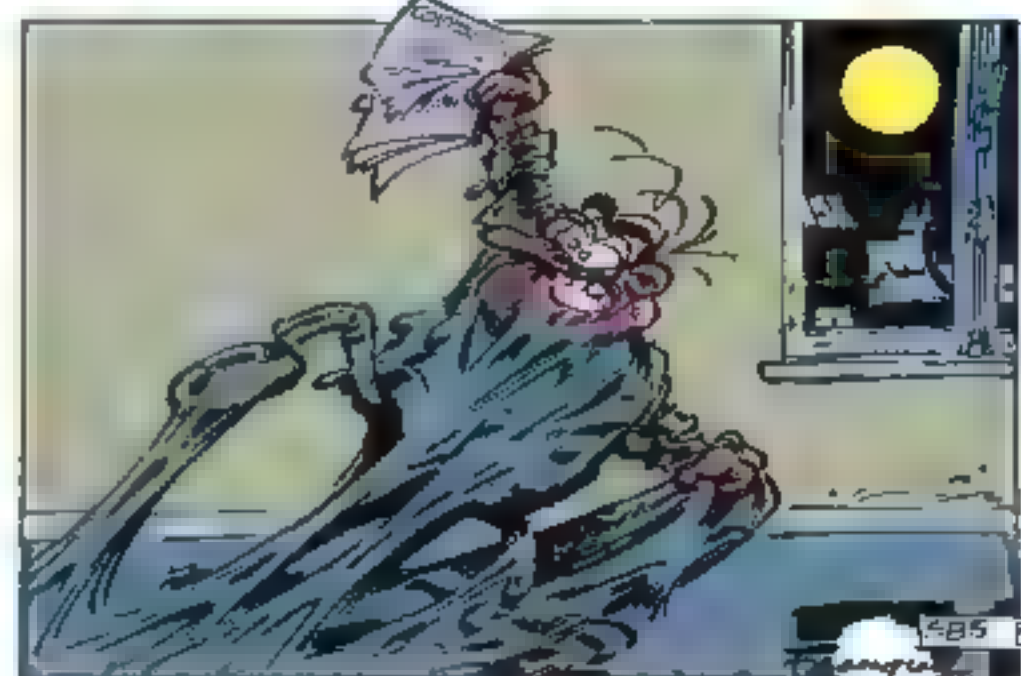
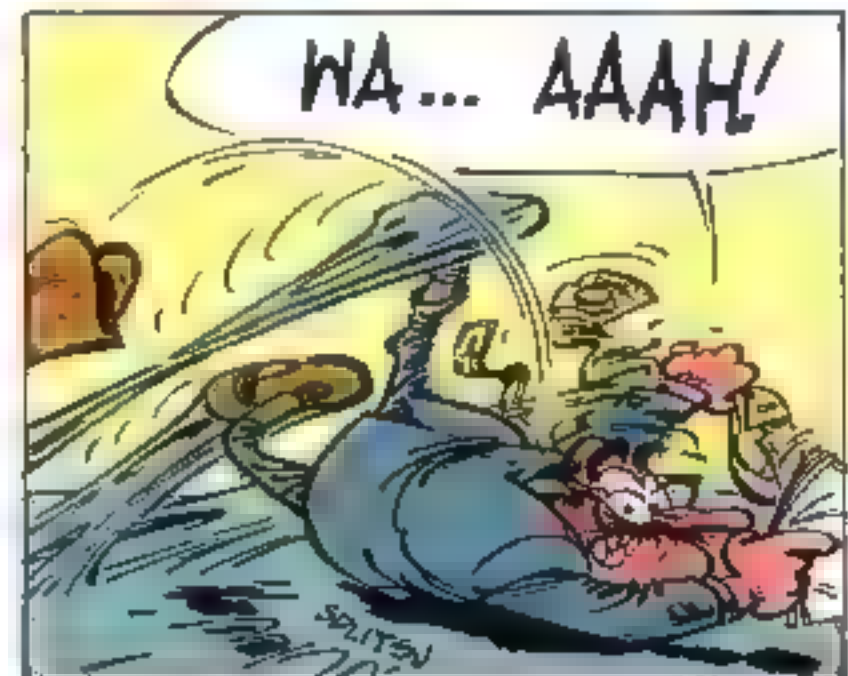
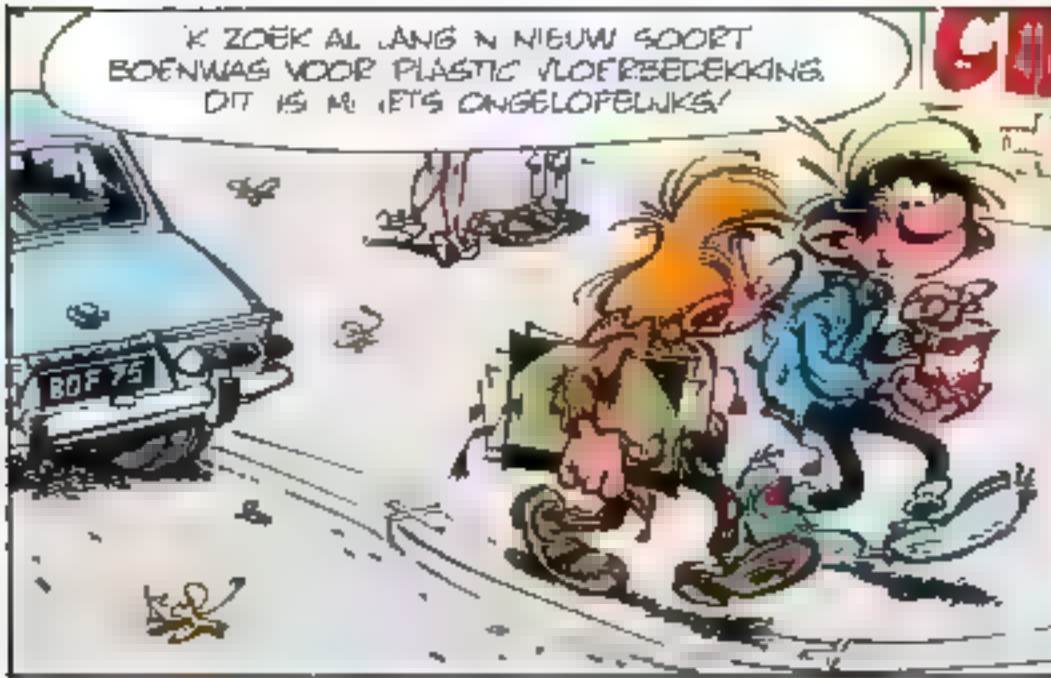

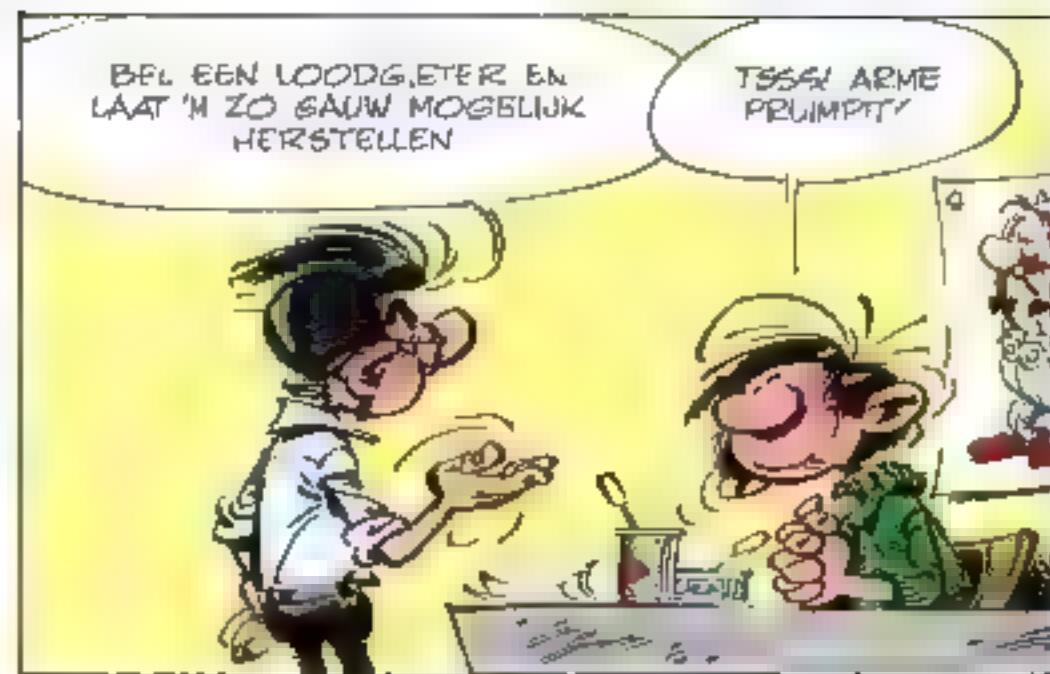

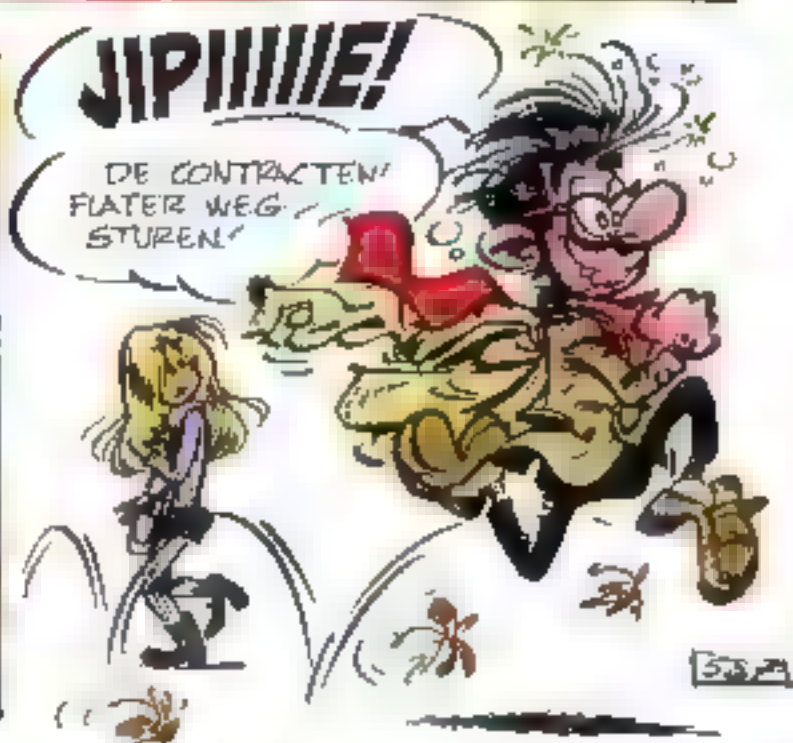

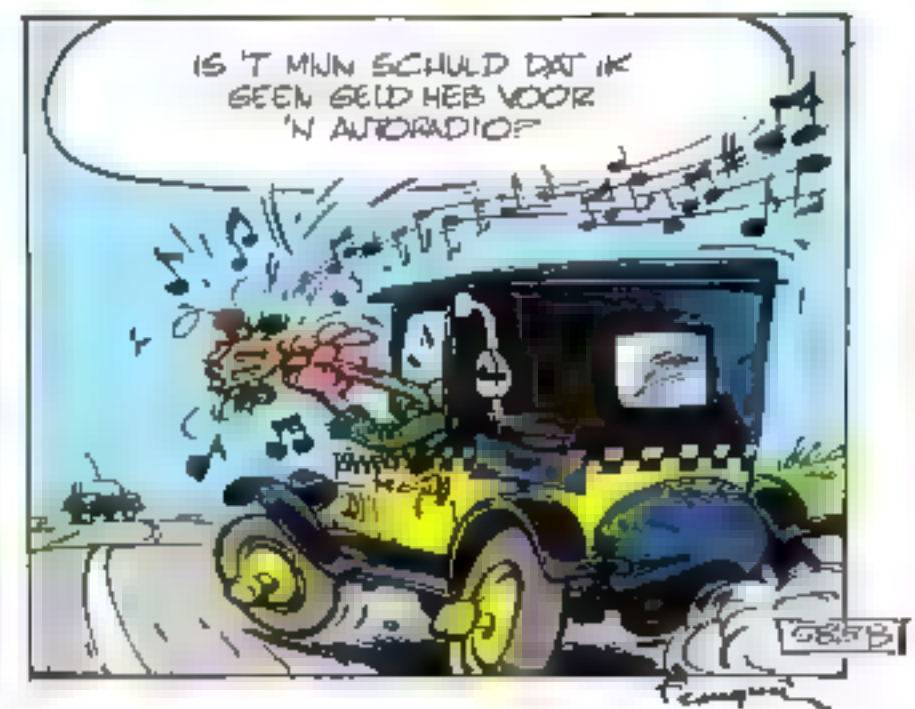
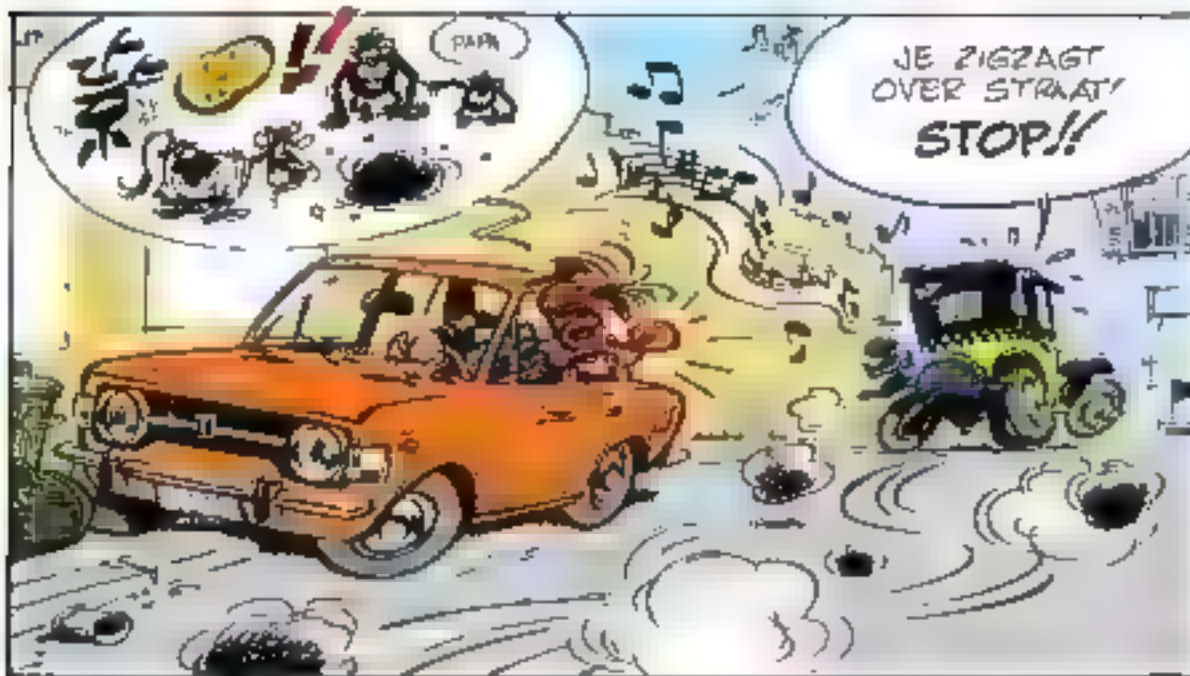
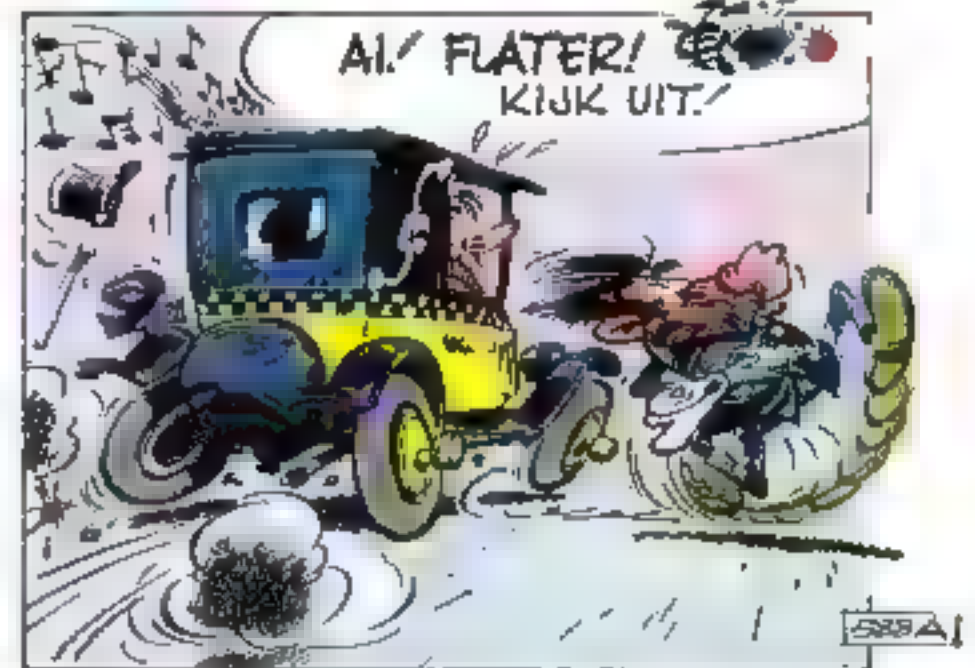
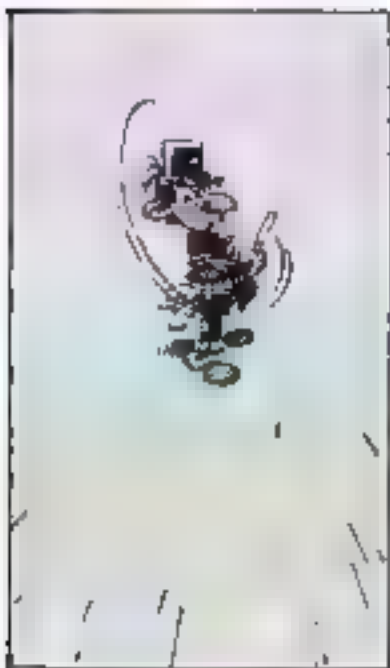
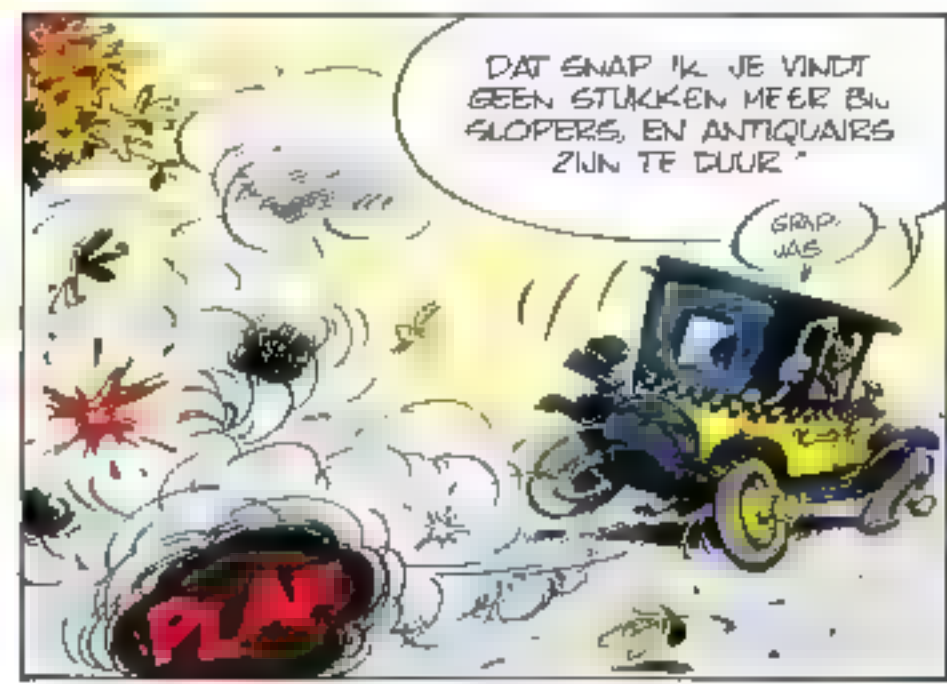
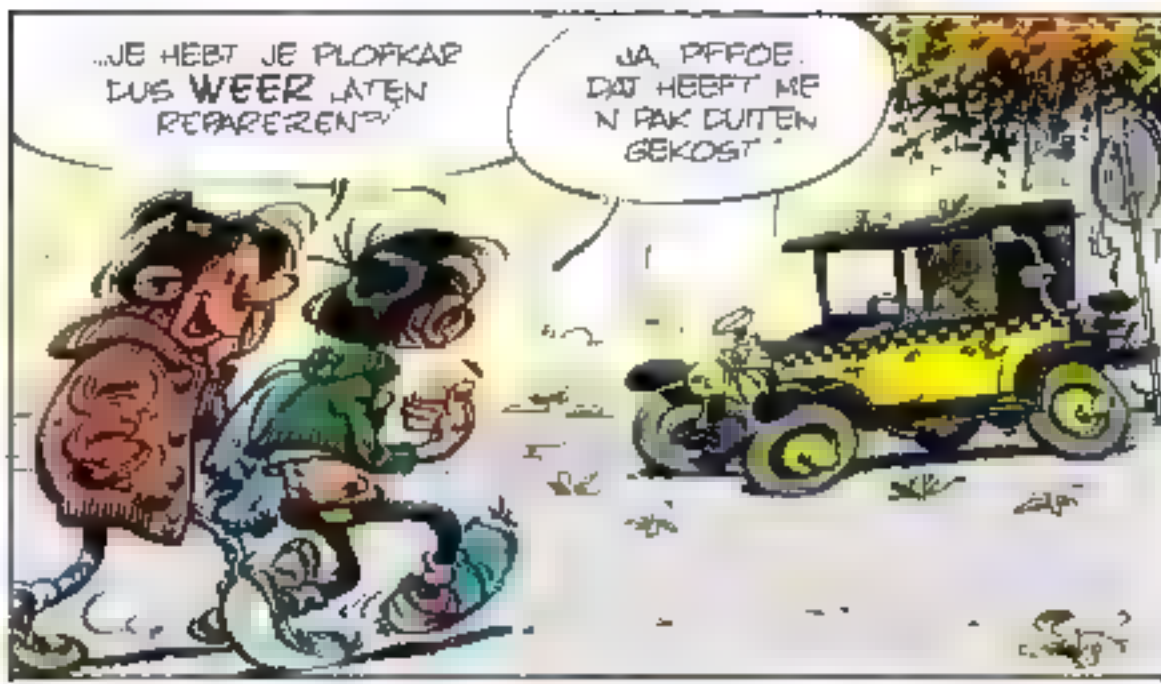
Fransquille IDÉE: BRIGITTE

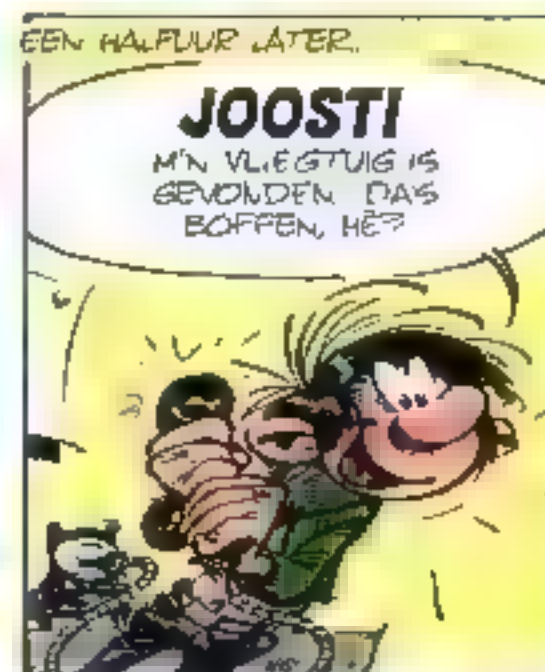
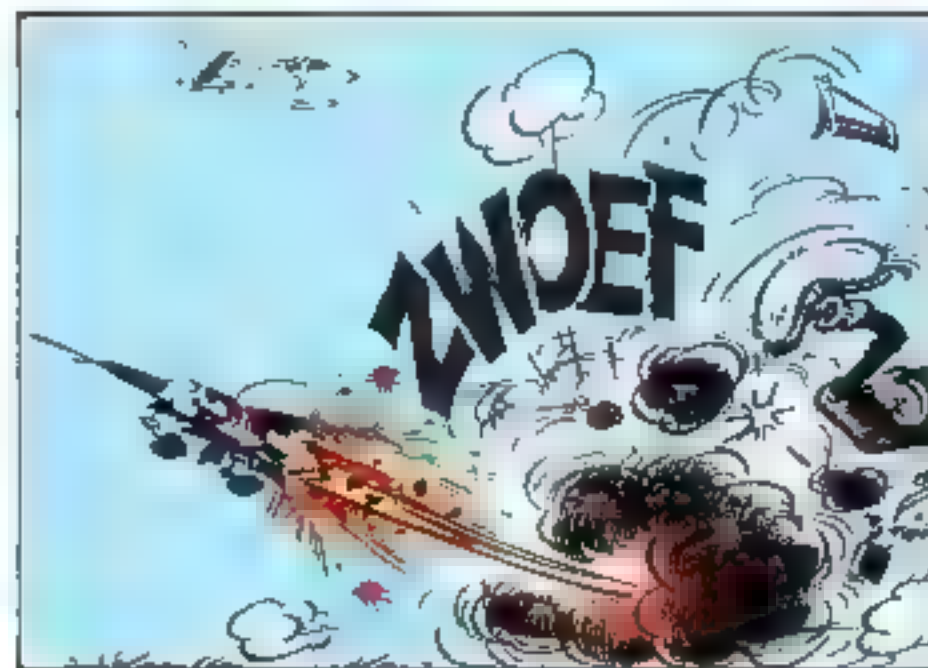

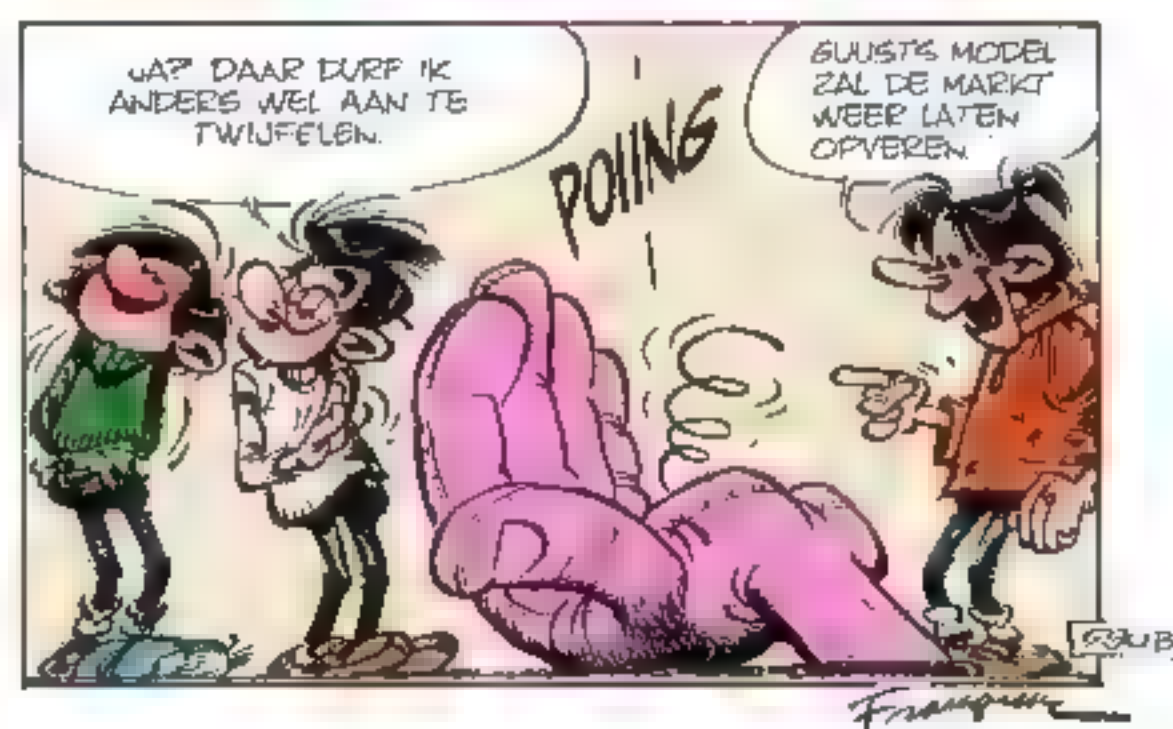
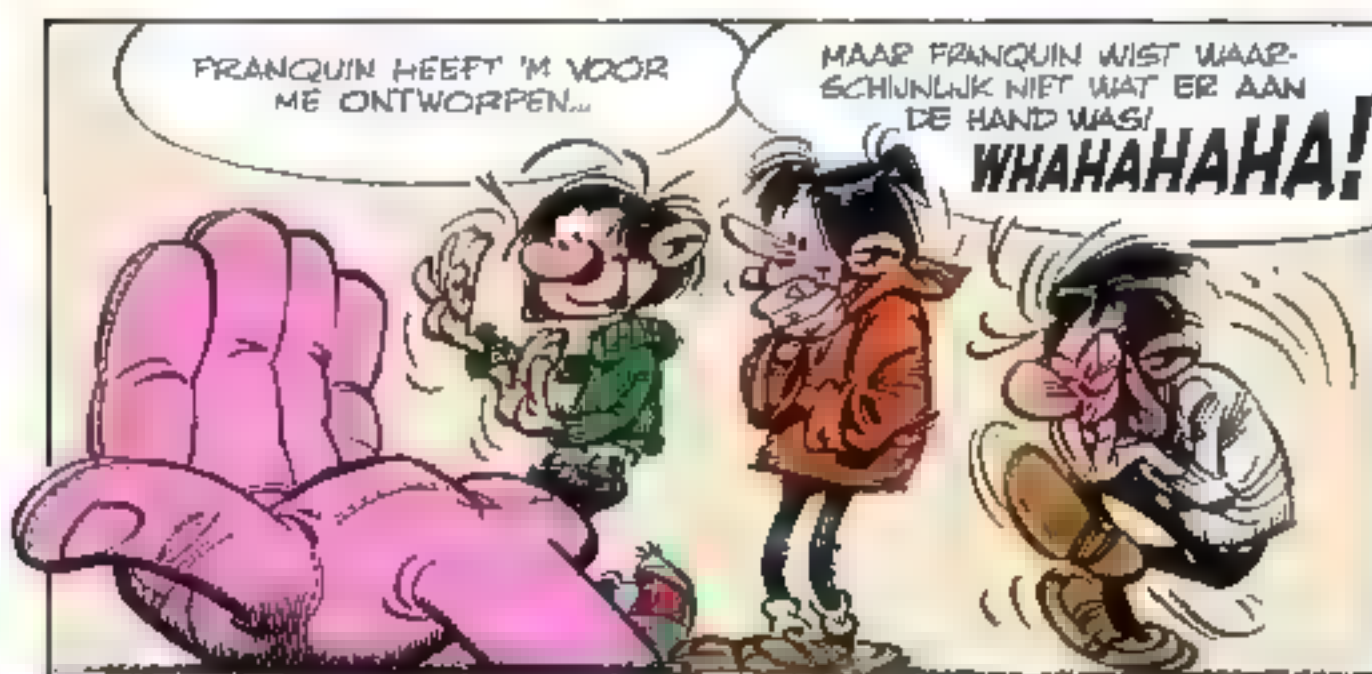
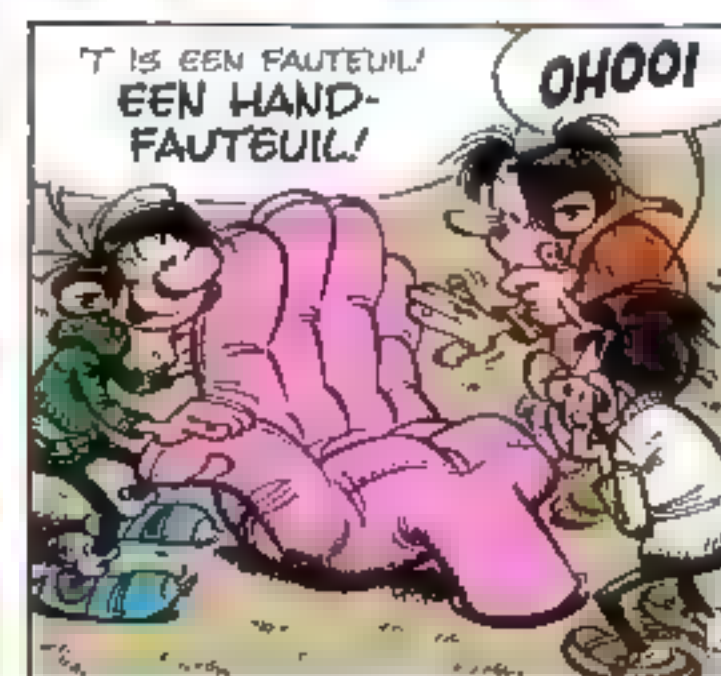

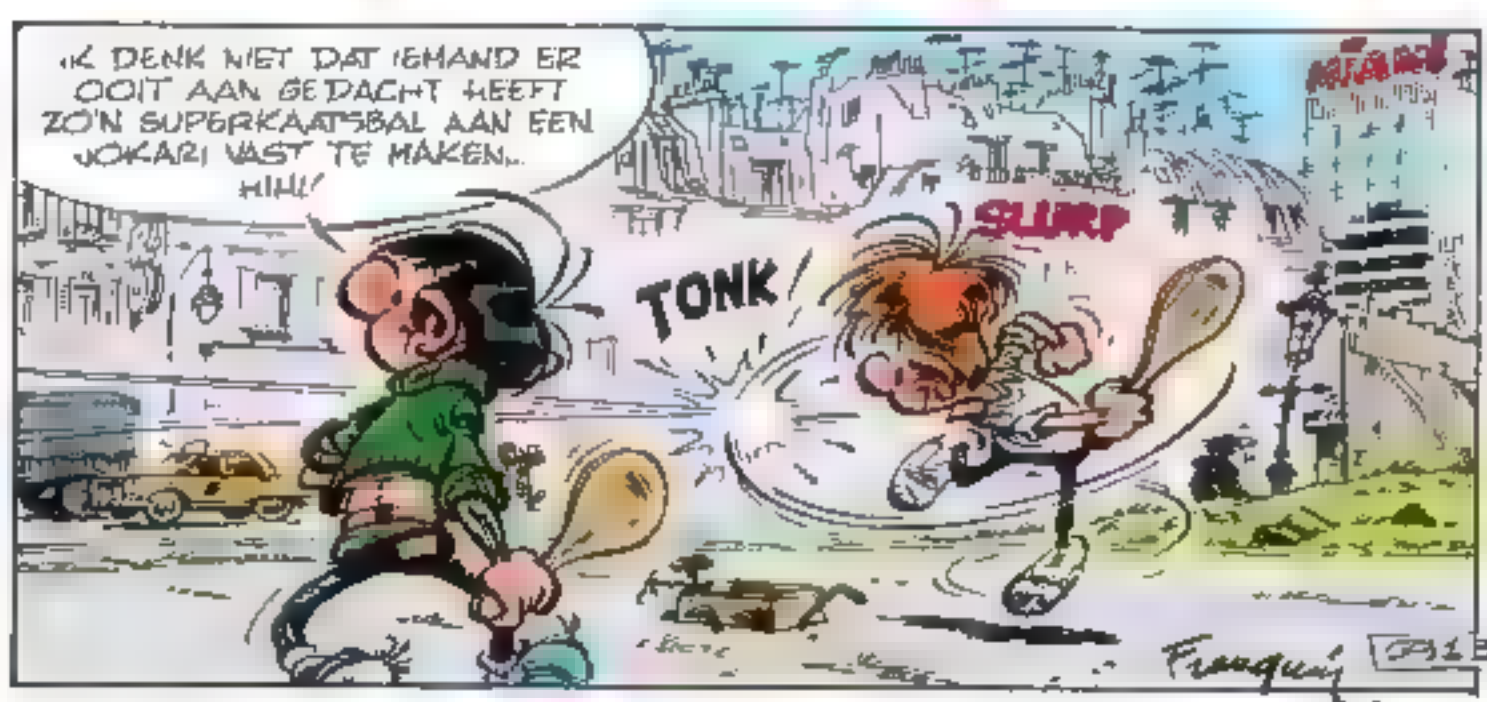
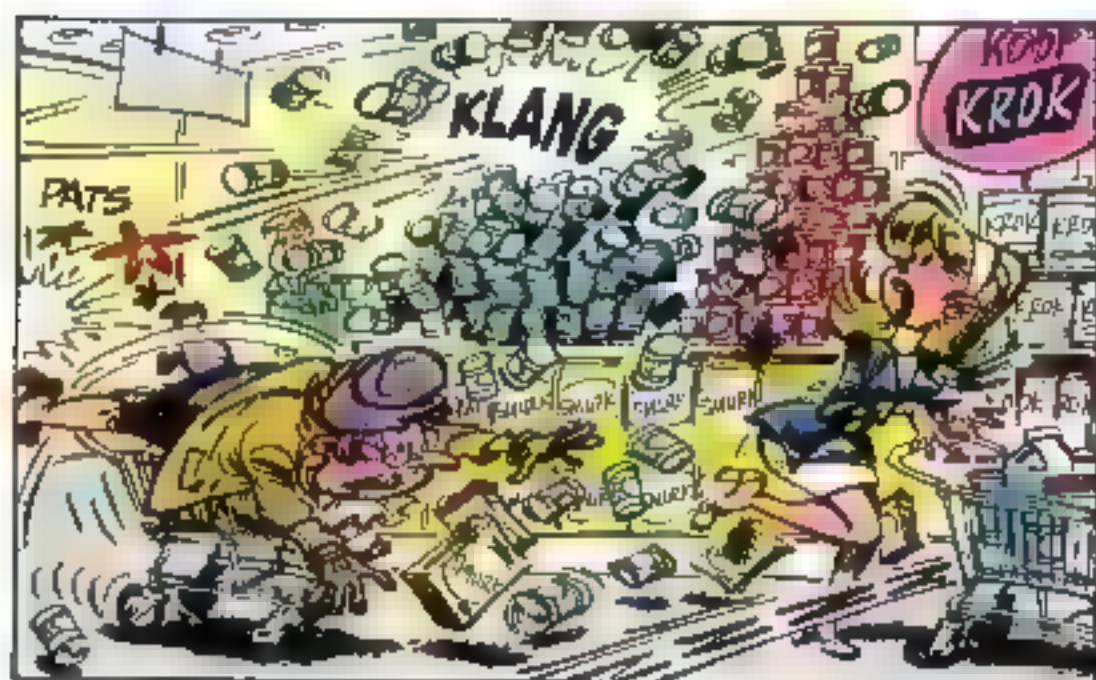
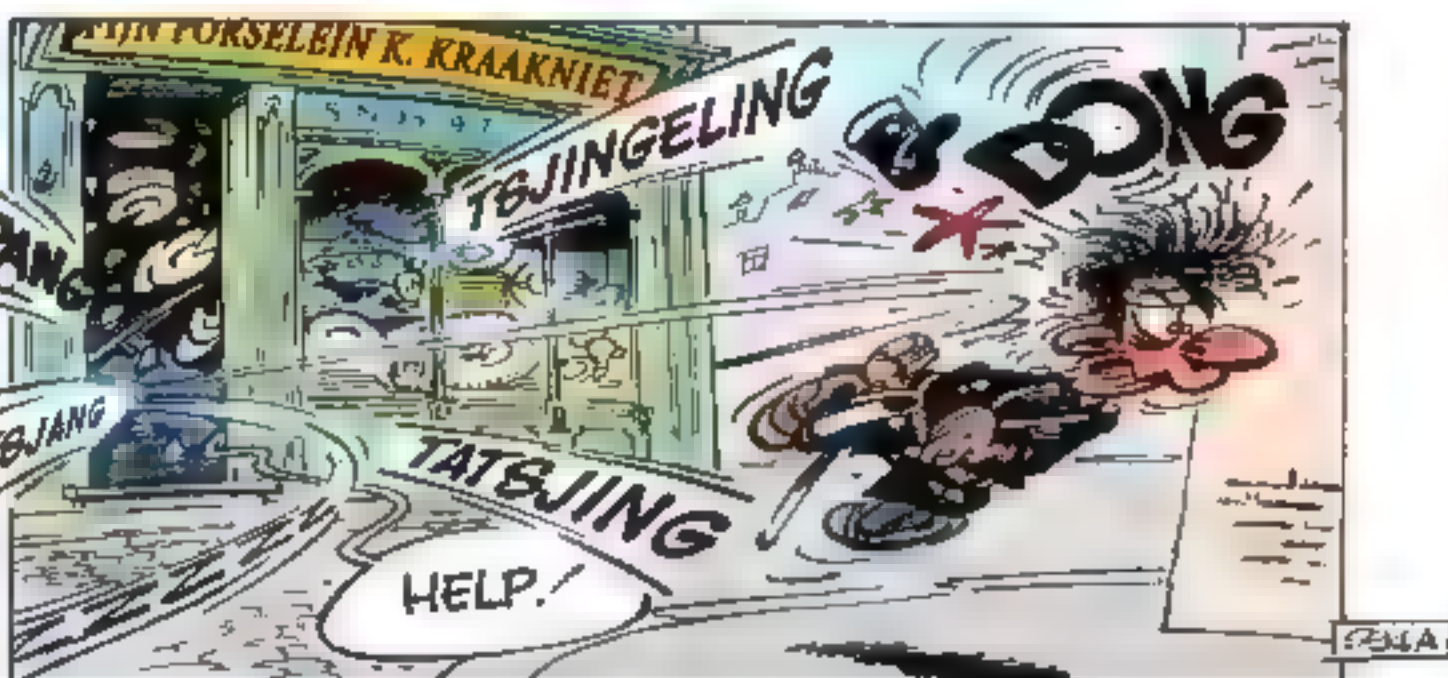
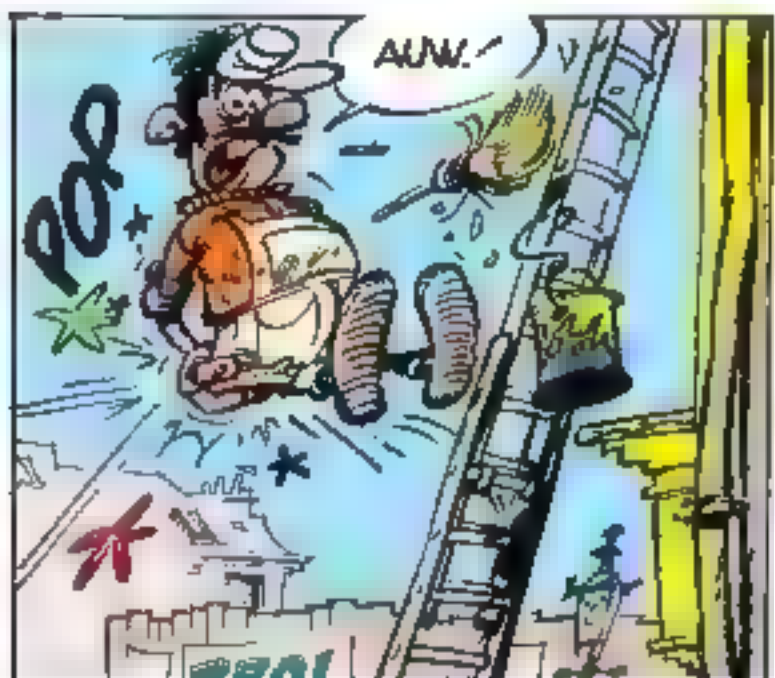
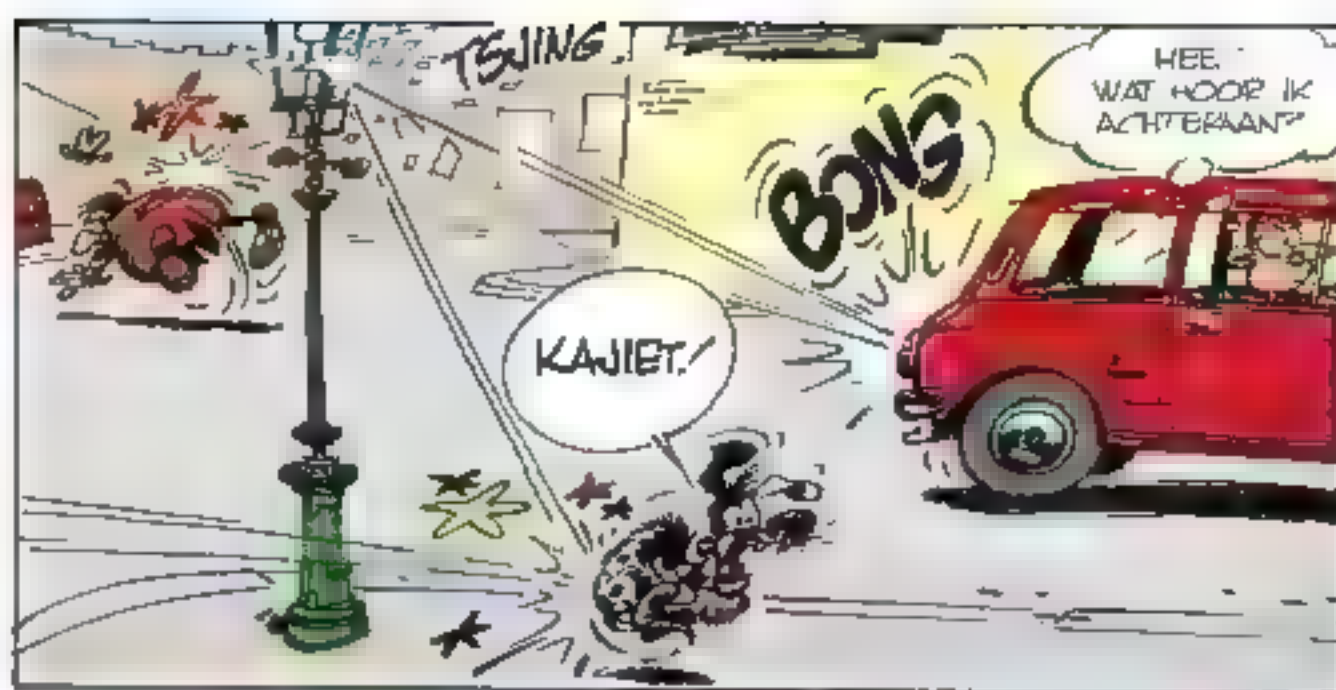

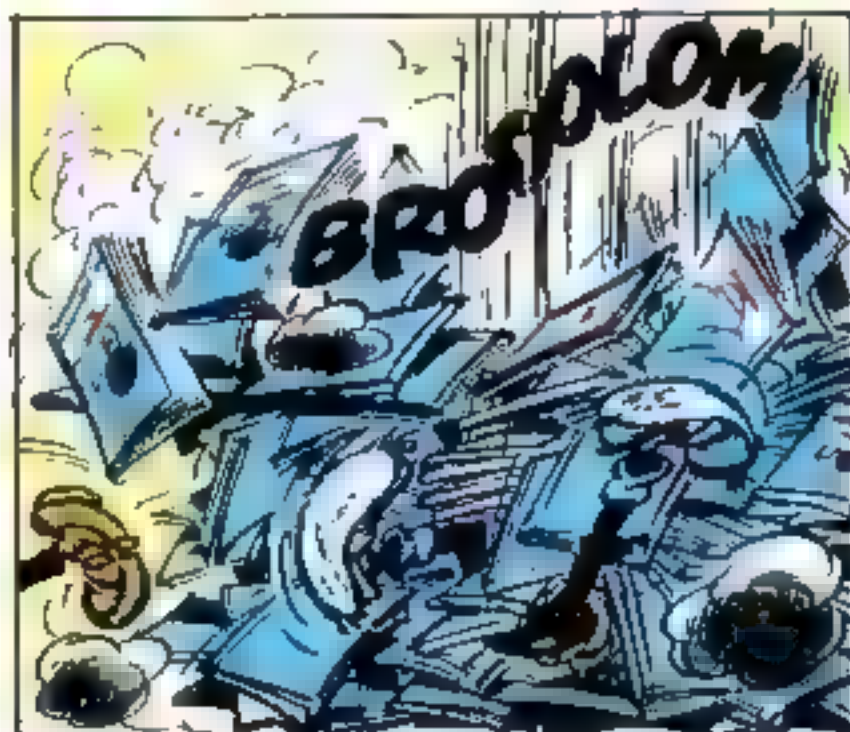

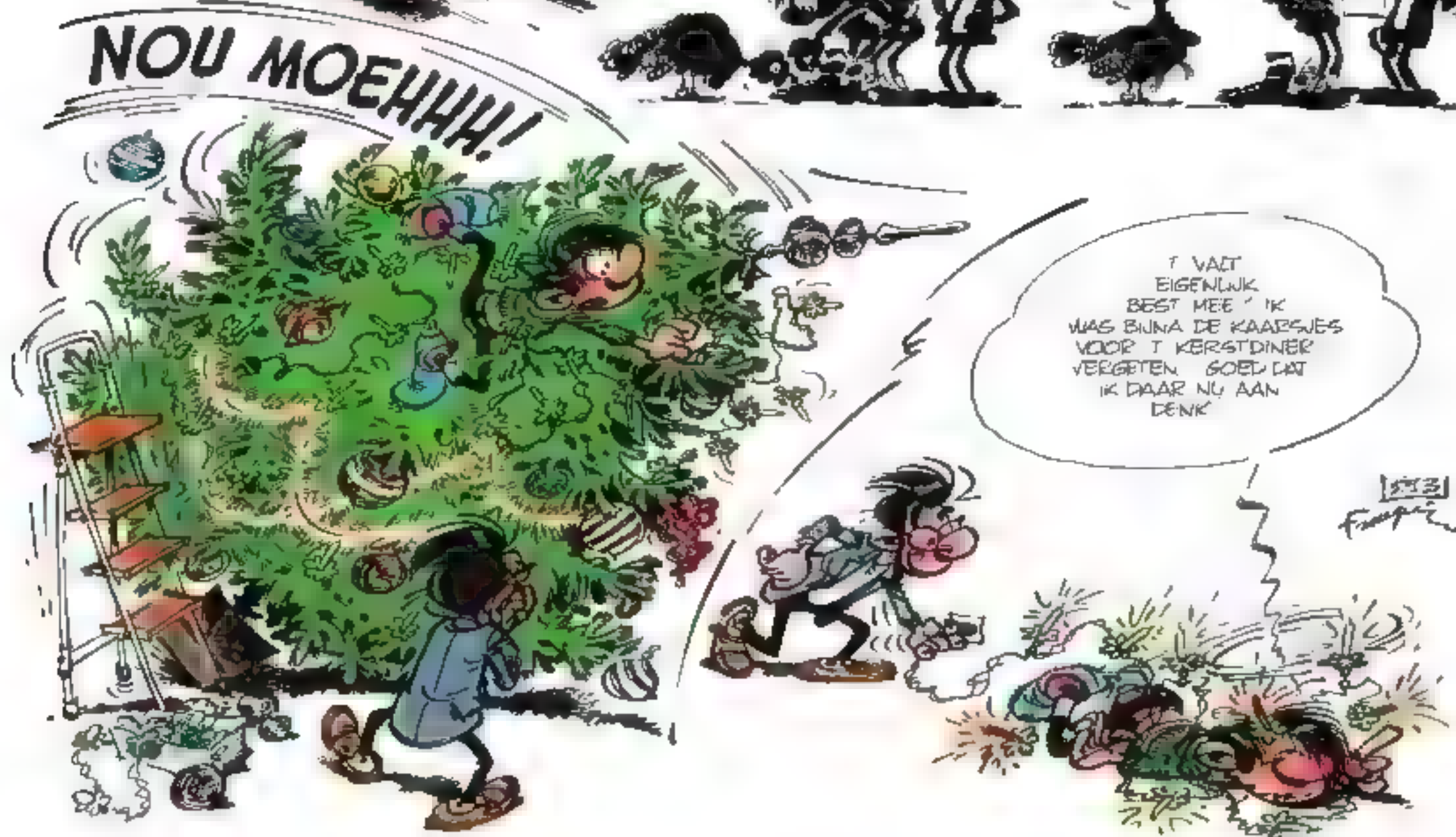
HET NIEUW
ALBUM
VALT REUZE MEE!
GUUST
nr

7

uitgegeven
door DUPUIS
Ingenaaid album
groot formaat
Fl. 4,20 • 59 F
Verkrijgbaar in
alle boekhandels

1653

WEEKBLAD • 32ste JAARGANG • 18-12-68
BELGIË 10 F • NEDERLAND • ABONNEES 75 CT

Robbedoes

Guust Flater

door Franquin

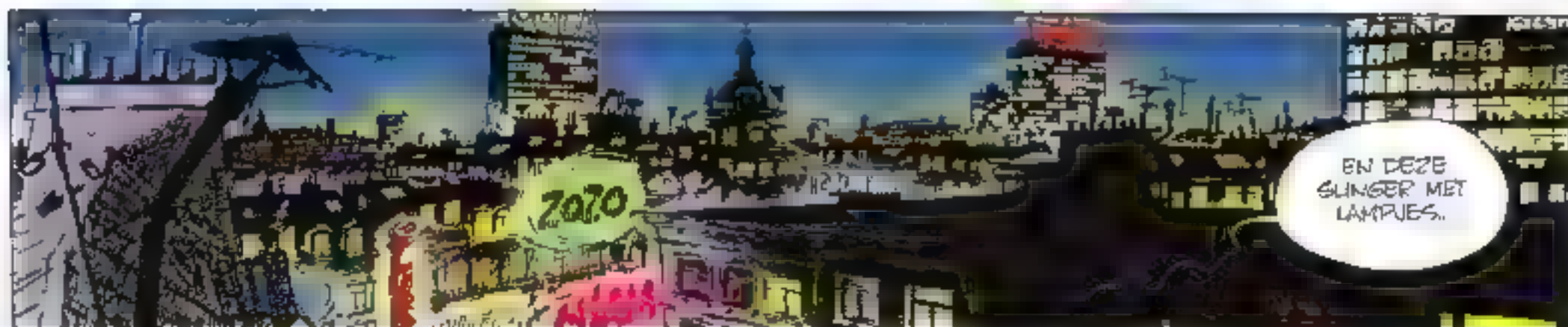

PRUIMT DOE
JE HET LICHT JIJZ DAN
STEEK IK DE LAMPJES
VAN DE KERSTBOOM
AAN

KIJK IK HEB 'N
REVOLUTIONAIRE
TRANSFORMATOR
GEBOUWD

EN DEZE
SLINGER MET
LAMPJES..

IS STUKKEN
BETER DAN WAAT
JE NU IN WINKELS
VINDT BIJ DE..

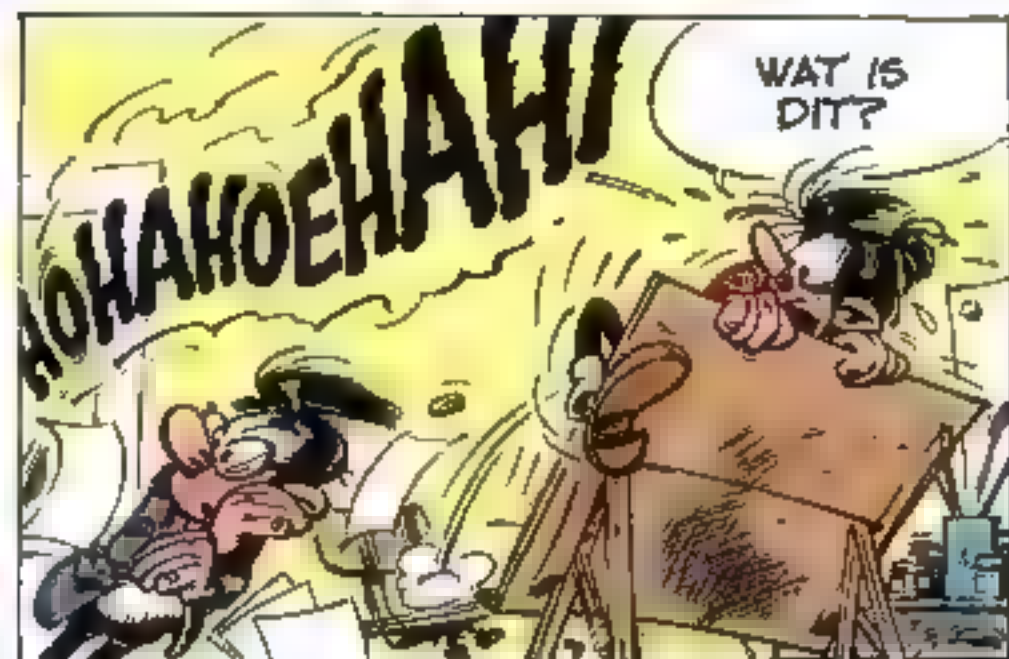

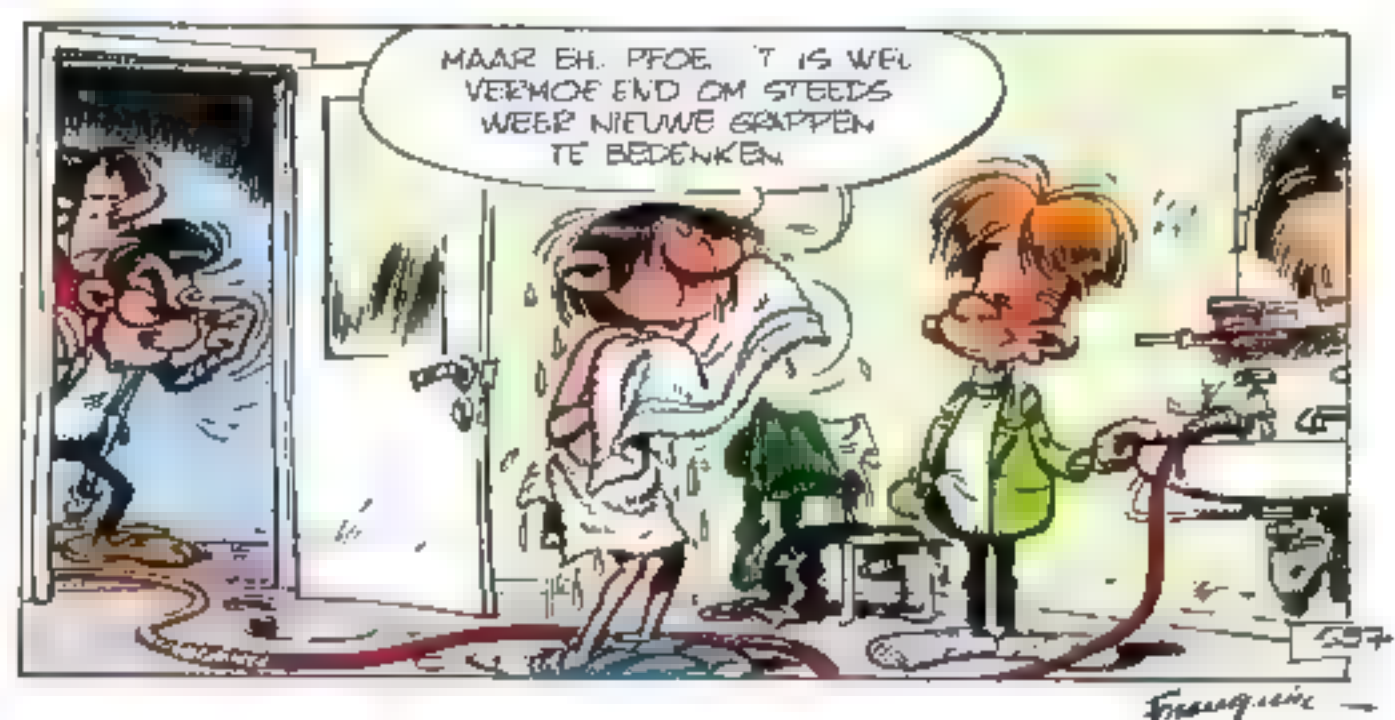
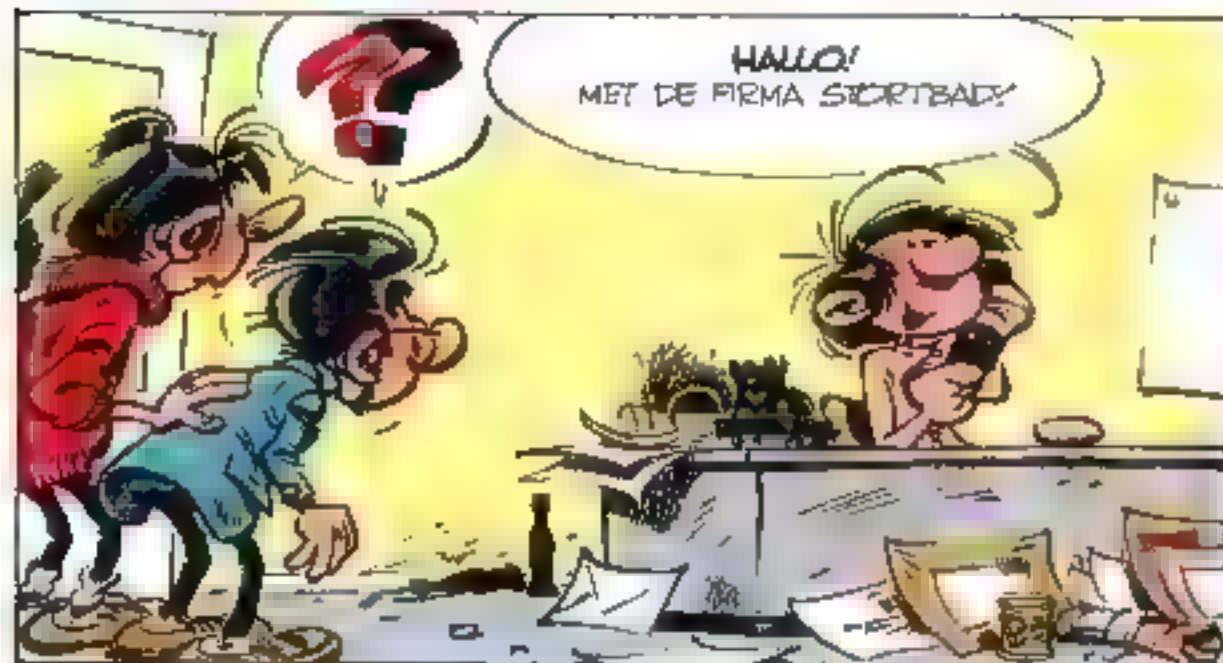
..SLINGERS
DIE AUTO-
Matisch..

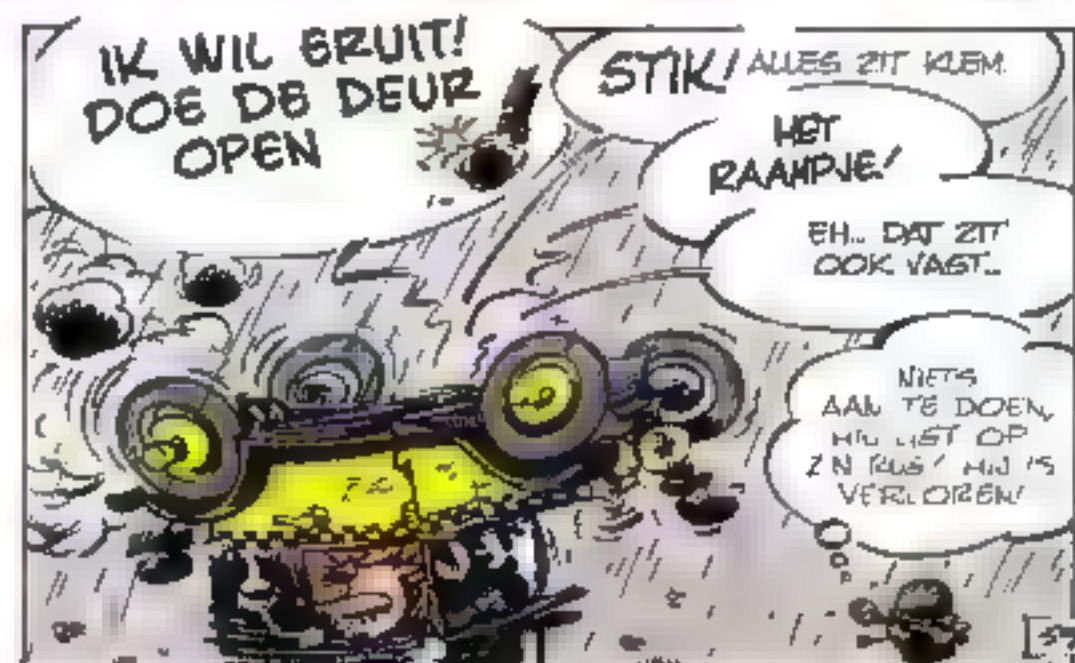
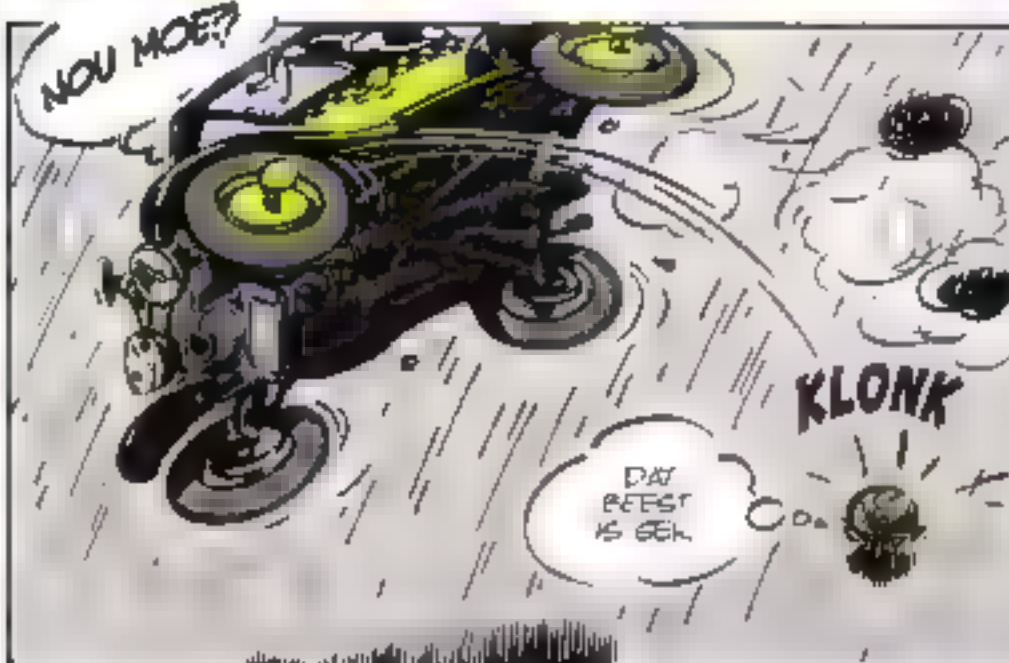
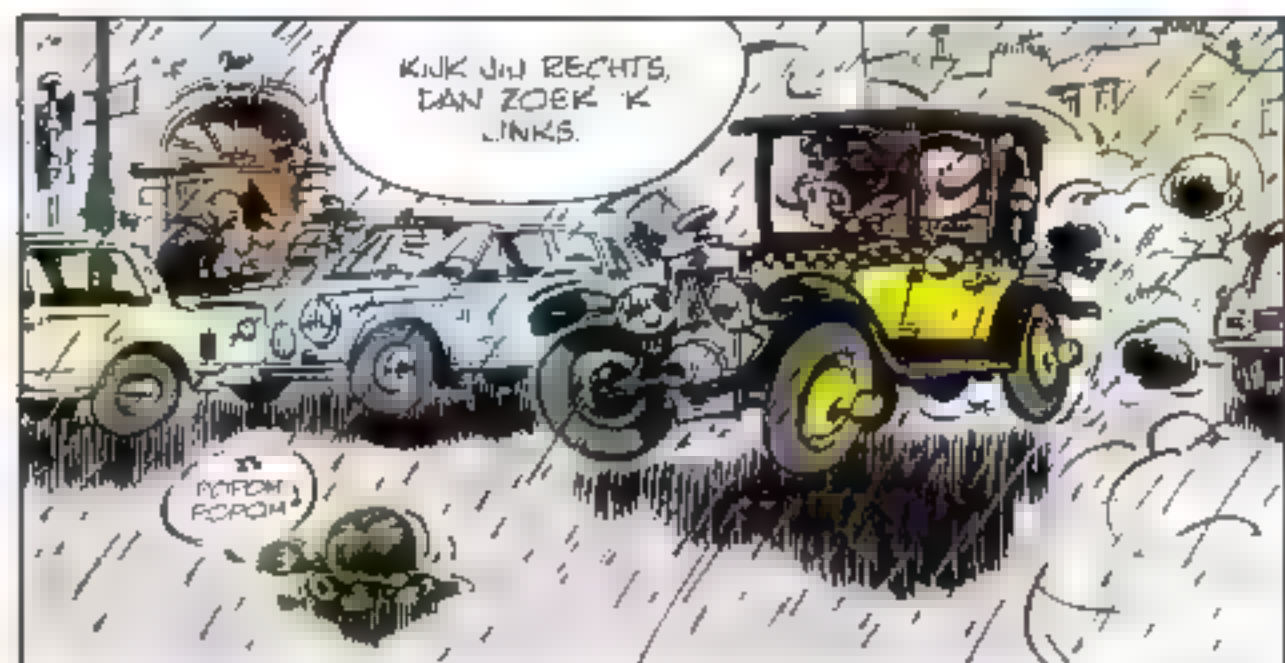
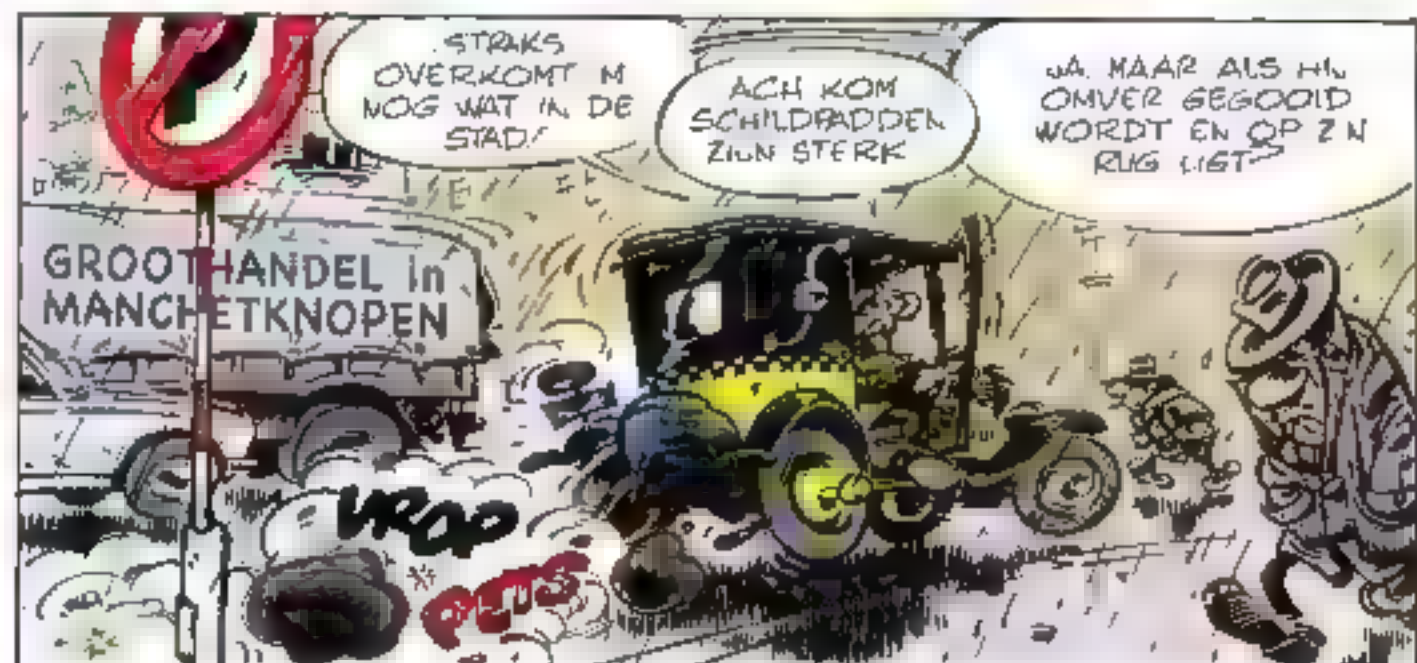

..AAN EN UIT
KNIPPEREN.

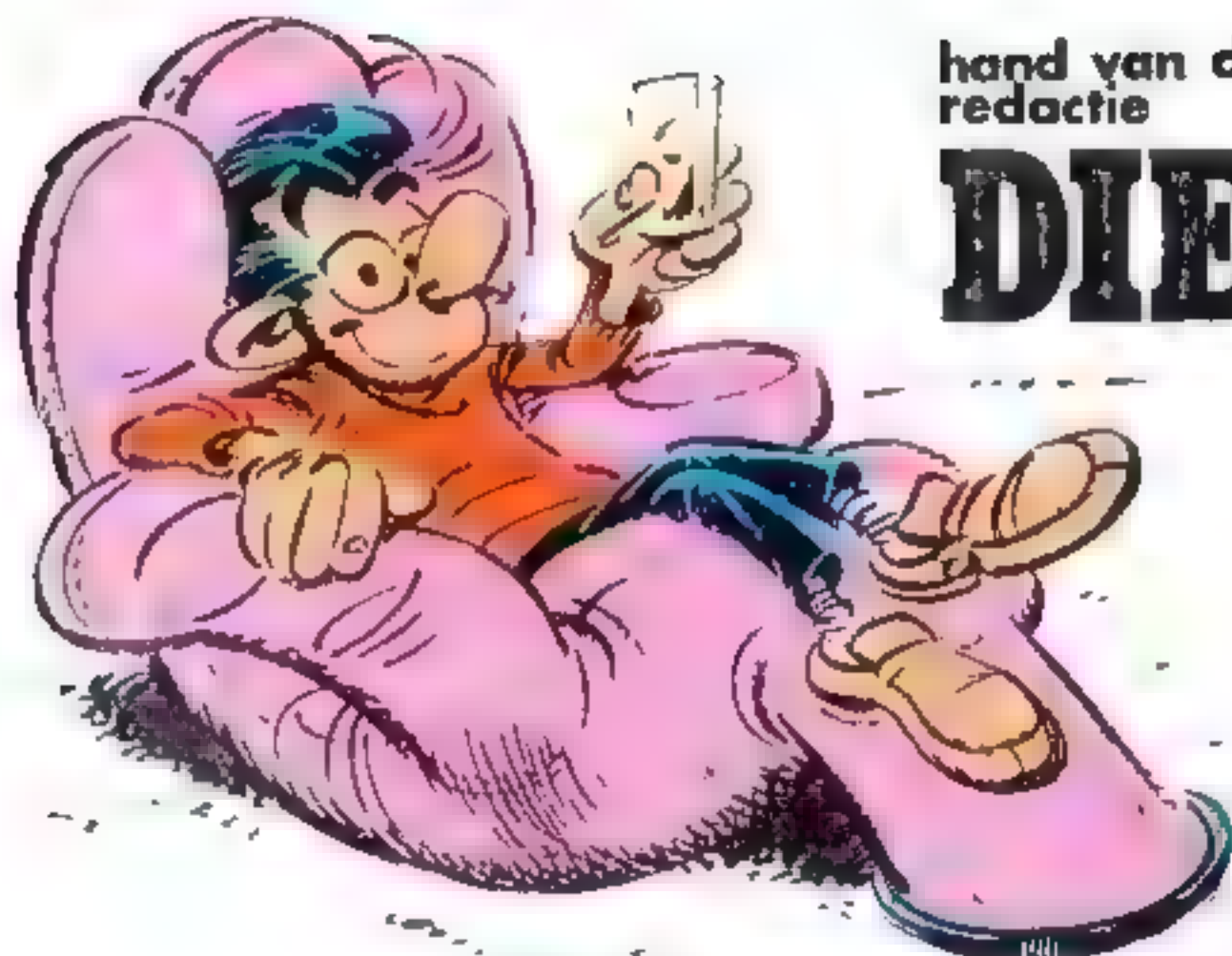
Franquise

François

hand van de
redactie

DIE FAUTEUIL

DE LAATSTE UITVINDING VAN
GUUST HEEFT OP DE REDACTIE
VAN ROBBEDOES
DEZE KEER HEEL GUNSTIGE
EN DUS DES TE MEER
— ONVERWACHT REACTIES TEWEEG
GEBRACHT, DAT WIL ZEGGEN, TOT
NU TOE... HIER VOLGT EEN ARTI-
KEL VAN ONZE GEACHTTE
MEDEWERKER PRUIMPIT, GE-
SCHREVEN, KORT VOOR HIJ
GING ZITTEN -
MET HET BEKENDE GEVOLG.

Ja, ik moet toegeven, ondanks het ge-
ringe vertrouwen dat ik stel in de uit-
vinderkwaliteiten van onze vriend en me-
dewerker Flater, was ik helemaal onderste-
boven als ik het zo mag uitdrukken, van
zijn hand-fauteuil.

Natuurlijk, eerst heb je een reactie
van terughoudendheid: je krijgt zelfs een
schok als je dat lichaamsdeel van die
enorme afmetingen midden in het ver-
trek ziet staan. Maar je went er snel
aan en wie zoals ik zijn comfort ge-
proefd heeft, kan er dan geen kwaad
woord meer van zeggen!

Er zijn er die het André Franquin, de
tekenaar van het model, verwijten, dat
hij tot de uiterste grenzen van het rea-
lisme is gegaan. Het was misschien niet
noodzakelijk dat de harte- en levenslijn
in de hand met al hun vertakkingen zicht-
baar waren, en ik moet ook zeggen dat
de toppen van de vingers reusachtige af-
drukken nalaten op te sterk golvend haar
of op een kee schedel. Maar dat zijn
details van minder belang.

Daartegenover staan de uitzonderlijke
kwaliteiten van gemak en behaaglijkheid
die deze hand-fauteuil biedt.

Op vernuftige wijze zijn er kleine me-
chanismen in aangebracht, waardoor de
vingers in zo'n stand gezet kunnen wor-
den, dat je in een meer ontspannen po-
sitie ligt. Van de duim maakt zo'n mecha-
nisme een armleuning, een ander buigt de
pink ook naar binnen om, zodat je een
tweede armleuning krijgt. De nagel van
de pink is van duurzaam plastic gemaakt
en dient in die stand als presentieerblad
waarmee je een glas (met inhoud) kunt
neerzetten, en bovendien is er een as-
bakje ingebouwd.

Aan het uiteinde van de middelvinger
zit een verstelbaar oorsampje en op de

toppen van de wijs- en de ringvinger kun-
nen de luidsprekers van een hi-fi stereo
installatie aangebracht worden!

Ik mag een dit alles toevoegen dat
Guust het vak wel op zijn duimpje kent.

Met bijstand van onze tekenaar Kras-
ser die het niet kon nalaten op de voor hem
eigen wijze commentaar te leveren heb
ik de reacties van verscheidene mensen,
die op de redactie kwamen, kunnen be-
studeren. Uit deze reacties kun je maar
één ding opmaken: Guust heeft zich de-
ze keer eens niet in zijn vinger gesne-
den.

En nu kruip ik maar weer eens terug
in deze wonderbaarlijke vernuftige com-
fortabele en -nog - steeds - niet volprezen
hand-fauteuil.

Dit was dan het relaas dat wij in de
schrijfmachine van onze vriend Pruimpit
aantroffen, nadat deze naar een masseur
was gestrompeld om zich te laten behan-
delen voor ernstige spierpijnen die hij
had opgelopen toen de comfortabele hand-
fauteuil plotseling in de z.g. vuist-positie
was gesprongen.

«Hij is nu in goede handen», merkte
Krasser op.

Het eerste dat hij zei, nadat hij zich als
een kurkentrekker door de hele redactie
uit de fauteuil had laten trekken:

«Guust, m'n handen jeuken vreselijk!»

«Zo?» antwoordde Guust. «Er is toch
helemaal niets aan de hand?»

IS TOCH WEL HANDIG

De reactie van de blozende en opgewonden juffrouw Jannie.

« Oh meneer Guust! Ik voel me zo behaagd, ik in hun hand! »

« Ne zo'n dubbelzinnige uitdrukking op onze redactie zit ik er van Gods hand geslagen » wass Kresser haar tericht

De reactie van Jidahem, die een geheugen als een olifant heeft wat stripverhalen betreft :

« Hé! Dat is niet gek, zeg! Dat doet me denken aan een foetje in die verhalen van Smokey Stover in 1938. En doet le het ook, als je op die knopjes drukt? »

« Dat ligt toch voor de hand! » antwoordde Guust, 'n tikje verontwaardigd

De reactie van Alfons Waterzal, kapitein der plaatselijke brandweer, toen hij de veiligheid van de nieuwe centrale verwarming kwam controleren :

« Ik heb niet de eer die meneer Smokey Stover te kennen maar ik moet we zeggen, dat dat geval het bij ons op de kazerne goed zou doen... »

« Ja, en dan na ieder brandje gauw in 't handje! » zei de spuitgast die hem vergezelde

De reactie van de heer Van Gestel, personeelschef, terwijl hij zijn bril schoonmaakte om het voorwerp beter te kunnen bekijken :

« Wat is dat voor iets?... Ah, een fauteuil? Zo, zo! Nogal... eh... nogal ongewoon model, hé? Toch zit er iets uitnodigends in die uitgestoken hand! Zal wel 'n gunstige uitwerking op onze klanten hebben. »

« Meneer Van Gestel, deze uitnodiging om direct te bellen mag niet in verkeerde handen komen », voegde Ans er aan toe. « Want deze kinderhand is niet zo gauw gevuld, zou ik zeggen... »

De reactie van Snuffeltje, die uit zijn kamertje gehaald werd, waar hij bries van van lezers zal te beantwoorden :

« Héél handig, héél handig! Bestel er maar een paar voor me, voor op mijn kantoor! »

« Uij mag kapitein Waterzal de hand geven », zei Piet Pennenbiter

En tot slot de reactie van Prulpmpt op het ogenblik dat hij met vereende krachten uit de fauteuil werd getrokken, waar hij vijftientwintig minuten vast had gezeten als gevolg van een ontregeling van het mechanisme :

« Is dat! »

« Kom nou, Prulpmpt! Hoe kun je zoiets zeggen terwijl je net zoveel he pande handen zijn geboden? » vroeg Kresser schijnheilig, voordat hij de gang in vluchtte

KIJKJE ACHTER DE SCHERMEN

MAAK JE NIET DIK,

GUUST IS DE MODE...

We hebben op de redactie van Robbedoes al heel wat rare dingen beleefd. En ook pijnlijke dingen, dat spreekt vanzelf. Bijzonder pijnlijk was wel dat een jaloerse collega het laatst had over "die dieren tuin" en daarmee kennelijk onze redactie bedoelde.

Zoiets konden wij natuurlijk niet nemen. We zouden op de passende manier hebben geantwoord, als Guust toen niet net uit zijn lichte sluimer was ontwaakt. Hardop vroeg hij:

« Wat staat die beunhaas daar te verkopen? »

Een beunhaas in een dieren tuin kun je zowat gelijkstellen met het koord in het huis van de gehangene. Nou, de hele zaal begon op slag te gonzen. En boven dat gegons uit schreeuwde de schrille stem van de jaloerse collega (jaloerse collega's hebben altijd een onprettige schrille stem, let maar eens op) dat de bewijzen voor het grijpen lagen. Hi, hoefde ze niet op te noemen.

Maar hij deed het natuurlijk toch wel. Het leeuwje dat maandenlang door onze redactie had gezworven. De muizen en zeeschildpadden en duiven en kameleons en paarden die Guust naar de redactie had gehaald. En de stomme ezel die er werkte.

Wat doe je tegen mensen die het verschil niet kennen tussen een bewijs en een scheldwoord? Ze laten zich door niets overtuigen. Zelfs juffrouw Jannie is geen bewijs voor ze.

Probeer maar eens iemand te vinden

die zo'n hekel heeft aan de meeste dieren als juffrouw Jannie. Als onze redactie echt een dieren tuin was, zou ze het hier niet jarenlang hebben uitgehouden. Het kleinste muisje, het onschuldigste kevertje en het aardigste spinnetje zijn voor haar duizend keer erger dan de gruwelijkste griezelfilm. En als ze iemand het woord slang hoort uitspreken, schreeuwt ze de hele straat bij elkaar.

Dat is nou toevallig precies wat ze een paar dagen geleden heeft gedaan... Ze wou een paar dringende brieven naar Guust brengen en trippelde neurkend de trap op. En toen ze halverwege was, hoorden we die « WHAAA! » van haar, Krasser, die altijd vlug reageert, vloog zijn kantoor uit met de fles oostindische inkt die hij net in zijn hand hield, en merkte direct de oorzaak van juffrouw Jannies panische angst.

Met een reptielachtige onverstoordbaarheid kronkelde een bruinroze slang de trap af.

Met zijn gewone moed en zijn volle fles oostindische inkt stortte Krasser zich op het ondiertje - waarin hij een flink uit de kluiten gewassen jonge bosmeende te herkennen. Ook Pruimpit en meneer van Gestel waren inmiddels komen kijken, en naar zijn instinct lullerend zette meneer van Gestel resoluut zijn voet ergens op de achterste helft van de slang.

Hij ging er met zijn hele gewicht op staan, en toen deed de slang « wsssjj ».

En Krasser hamerde met de fles oostindische inkt op de kop van de slang. En de inkt spatte in alle richtingen. Op de slang. Op de rug en de schouder van Krasser. Op de neus en de bril van juffrouw Jannie, die van dat ogenblik af alleen een zwartdoorlopen bruinroze-zwarte slang zag en haar vulst in haar mond gestopt hield om niet nog meer te gillen. Op de nieuwe traploper. Op het nieuwe pak van meneer van Gestel, die als de dood is als hij iets ziet verspillen. Op het kale deel van het hoofd van meneer De Mesmaeker, die een verdieping lager op weg was naar het kantoor van meneer van Gestel.

Kortom, met alle flessen oostindische inkt die hij in zijn carrière heeft gebruikt, heeft Krasser niet het effect bereikt dat hij nu met die ene fles in 'n paar ogenblikken voor elkaar bracht.

Gedreven door de macht der gewoonte om snelle beslissingen te nemen, kwamen nu ook kapitein Waterzat en zijn eerste spuitgast de trap opstormen. Hun toevallige aanwezigheid in huis was toe te schrijven aan het feit dat ze de nieuwe verwarmingsinstallatie weer eens op haar deugdelijkheid kwamen controleren.

De eerste spuitgast bedacht zich geen seconde, pakte zijn bijl, en hakte vast naast de voet van meneer van Gestel een stuk van de trap en de slang doormidden.

Op datzelfde ogenblik gaf kapitein Waterzat het voorste deel van de slang met zijn voet een zetje, zodat dit voor-

ste deel tussen de spijlen van de trapjeuning door kronkelde, even met een kronkel aan een spijl bleef hangen, en toen loodswaar naar beneden viel.

En daar stond natuurlijk meneer De Mesmaeker met inkt op het kale deel van zijn hoofd, met onbegrijpende blik naar boven te staren. De kop van de slang gleed over het schaarse haar en langs de rozige wang van meneer De Mesmaeker, liet er een glimmend zwart spoor achter, en dook toen tussen zijn jas en zijn hemd, terwijl de rest van het slanglijf zich als een bontkraag — maar dan een loodzwarte bontkraag — om zijn nek legde. En in zijn ontzetting trok meneer De Mesmaeker zijn hoofd in en week achteruit. Hierbij vergat hij dat hij op een trap stond. Met het gevolg dat hij niet meer op de trap stond, maar naar beneden donderde, en dat behalve het gedonker ook nog het « wssjjj »-« wssjjj » van de slang te horen was.

Daarboven werd boven aan de trap een slaperige stem hoorbaar.

« Nou moe!!! Dat vind ik flauw van jullie! Wie is m'n worst komen gapen? »

Waarop meneer van Gestel direct reageerde door op scherpe toon te zeggen:

« Meneer Flater, wilt u dadelijk even hier komen? » en ostentatief zijn voet wegnam van het eind van de worst, dat hij als de staart van de slang in bedwang had gehouden.

« Nou », mompde Guust, « zonde van die extra-dikke worst die ik van Jan

de slager voor een prijke hem kunnen krijgen. 'k Wou vanavond een worstefuif voor de hele redactie organiseren. Maar 't moest een verrassing blijven. Nou is de lol d'r af! »

Van helemaal beneden aan de trap klonk een ijsingwekkende lach.

« Hähähähähähähäh! Jullie zijn de leukste redactie op de hele wereld! Gauw de contracten! Ik wil ze tekenen! »

Meneer van Gestel heeft meneer De Mesmaeker dadelijk naar het ziekenhuis laten brengen. De arme man was natuurlijk zwaar op zijn hoofd gevallen...

EETZAAL

VOOR HET PERSONEEL

Een uiterst betreurenswaardig voorval, dat zich onlangs heeft afgespeeld, noopt mij ertoe het personeel te wijzen op het voorhanden zijn van een eetzaal in onze uitgeverij.

De functie van deze eetzaal schijnt sommige leden van het personeel van onze uitgeverij nog niet duidelijk te zijn. Daarom stellen wij de volgende richtlijnen vast:

1. Alle maaltijden in huis dienen in de eetzaal te worden gebruikt.
2. In de kantoren mogen zich geen voedingswaren bevinden.
3. Ook ingeblikte voedingswaren moeten als voedingswaren worden beschouwd.
4. Voortaan wordt niet meer geduld dat eetgerei in de kantoren wordt binnengebracht.
5. De eetzaal mag niet voor andere activiteiten dan eten worden misbruikt. Het is verboden ze onder water te zetten om er in de winter te kunnen schaatsen.
6. Het personeel wordt ook dringend verzocht in de eetzaal geen afbeeldingen van bepaalde dieren, en meer bepaald spinnen, ratten, krokodillen, hyena's en aasgieren op te hangen.
7. Iedereen wordt verzocht alle plannen voor redactiefuiven tevoren met ondergetekende te bespreken.

Petrus van Gestel,
Personeelschef

HEB KRASSER! JE HOEFT NIET IN DE STAD TE ETEN. PRUIMPT IS ER NIET DUS. KAN IK KOKEN.

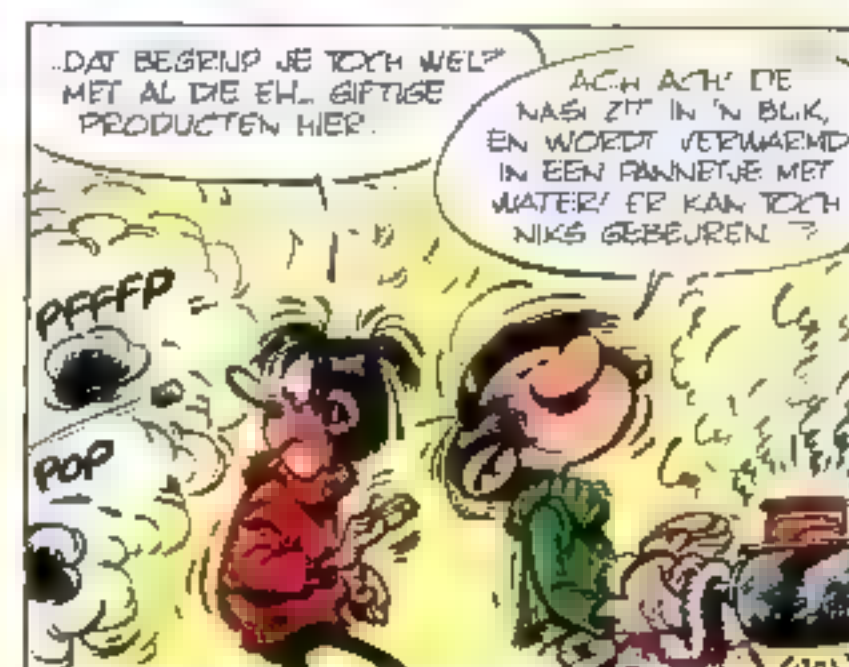
OOEHNEENEENE!
EH... DOE VOORAL SEEN MOEITE VOOR MIJ.
TESSSS IK HEB ALLES AL OP 'T VUUR STAAN... HEERLIJKE NASI GORENG!

NASI GORENG? IN BLIK?
WA, IN BLIK
OKE DAN GOED.

JA, WEET JE ALS PRUIMPT WEG IS, KAN IK EINDELIJK WEER WAT EXPERIMENTEREN.
EH, FLATER, WISTER IK HEB TOCH LIEVER DAT JE DE KEUKEN WAT DUIDELIJKE VAN JE LAB GESCHIEDEN HOUDT.

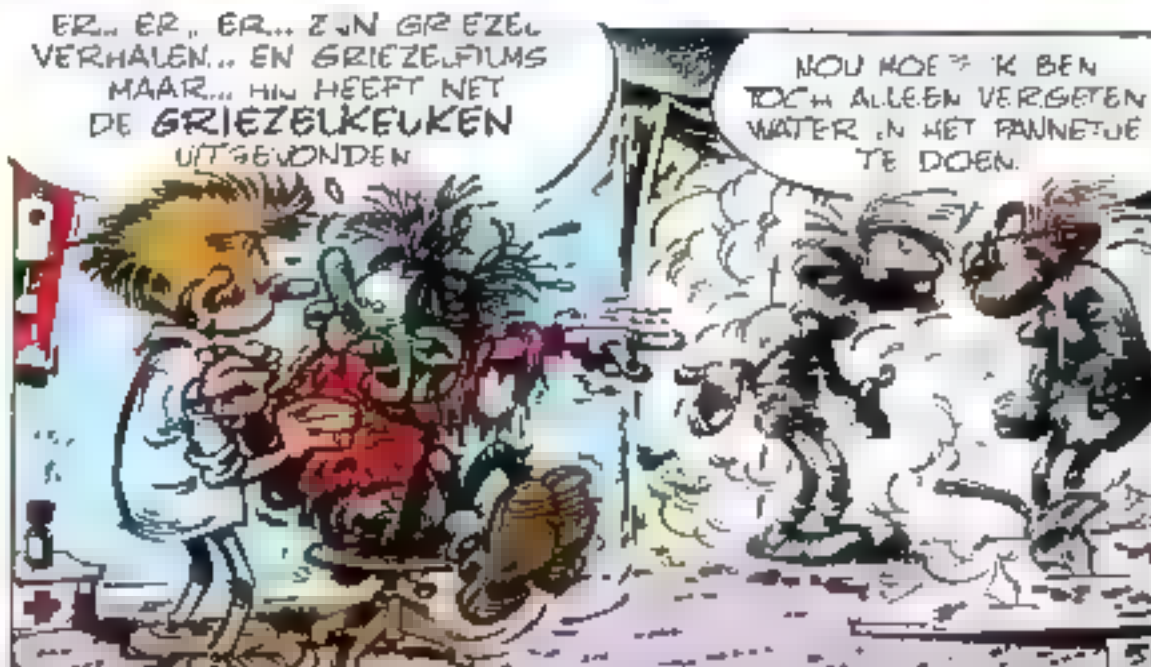
DAT BEGRIP JE TOCH WEL? MET AL DIE EH... GIFTIGE PRODUCTEN HIER.
ACH ACH! DE NASI ZIT IN 'N BLIK, EN WORDT VERVAEMD IN EEN PANNETJE MET WATER! ER KAN TOCH NIKS GEBUREN.

MAAR GOED, IK WAAR 'M ERGENS ANDERS OP
JE MOET NIE' ROOS ZIJN, MAAR IK WORD WAT ZENUW ACHTIG VAN JE EXPERIMENTEN... IK KAN ME NOG EEN PAAR ONSELUKKEN HERINNEREN.

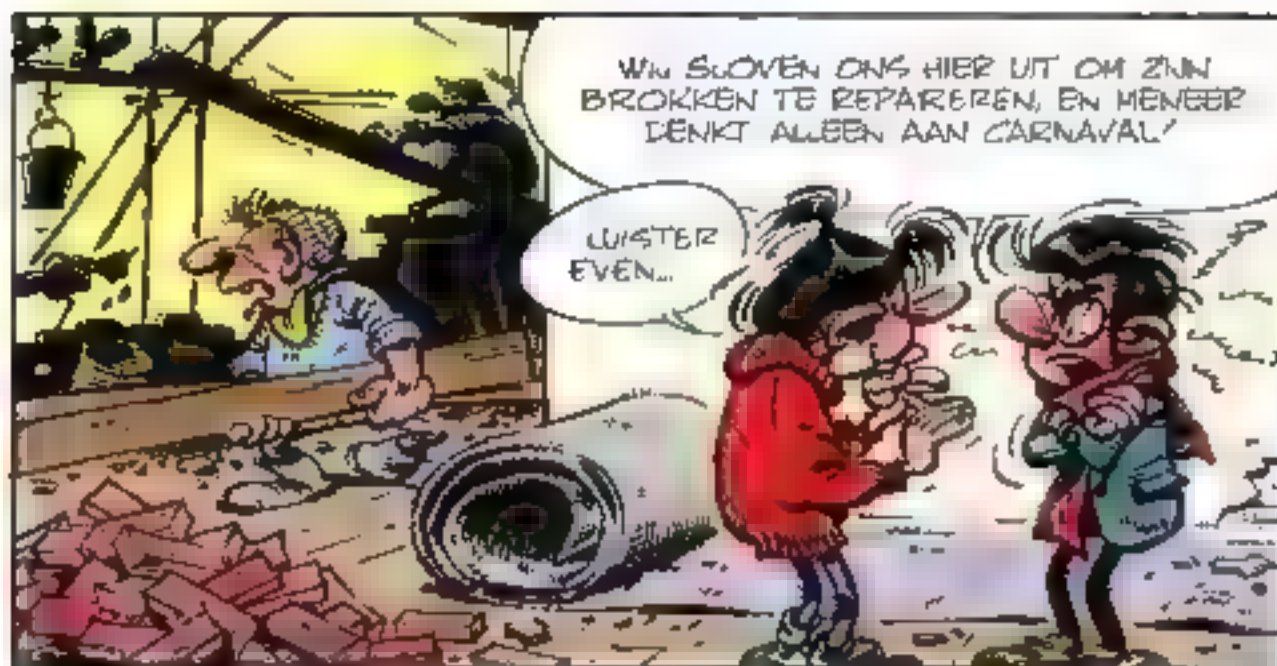

TROUWENS, SNUF 'T RUKT WER NAAR SNUF W TGLOEIEND METAAL.
NEE HOOR RUSTIG! BEN JE KLAAR VOOR DE NASI?

ER... ER... ER... ZIJN GRIEZEL VERHALEN... EN GRIEZELFJUMS MAAR... HIJ HEEFT NET DE GRIEZELKEUKEN UITGEVONDEN.

NOU MOE? IK BEN TOCH ALLEEN VERGETEN WATER IN HET PANNETJE TE DOEN.

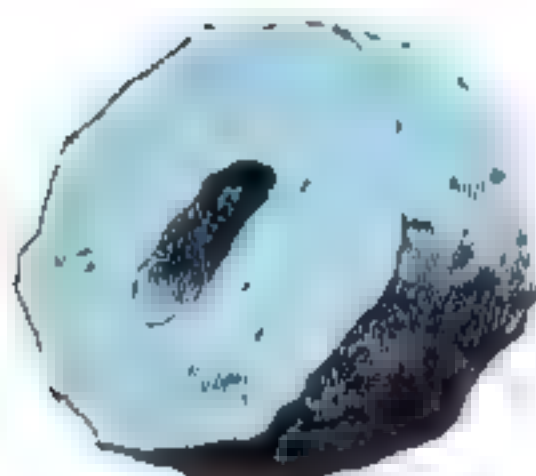
Frankie

DE VERBODEN VAN
ROBBEDOES
HEEFT DE EER
JE
MET ANGSTIG HART
UIT TE MOEDIGEN
OM IN
HET NUMMER
VAN VOLGENDE WEEK
DE ZESHONDERDSTE
FLATER
VAN ZIJN ALOM
BEMINDE
MEDEWERKER
GUUST
BIJ TE WONEN
DIT NUMMER
WORDT HELEMAAL
AAN HEM
OPGEDRAGEN

de 600 ste
slimmigheid
van
GUUST!

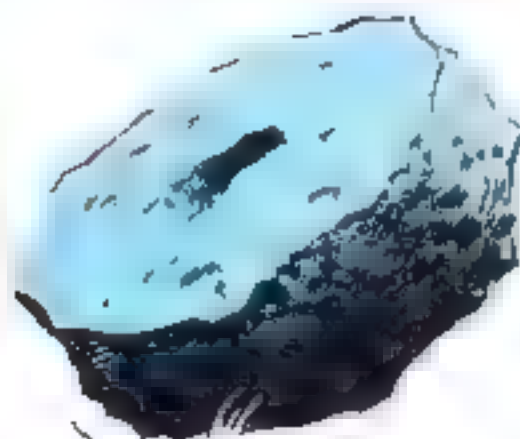
robbedoes

WAT IS DIT
LIJST TOCH
VEEL LIEFERDE ME
BETTER WIEK KEN
MAAK IK NIEMAN
EEN STEEN
DE AANSTOKTIS
VAN AL HET IK
DOOR

STEVEN STEEN ?
JA, DAAR HEBBEN
ZE ALLEMAAL DE
MOND VAN VOL
LAAT ZE OOK BENS
NAAR GUUST FLATER
KOMEN KUKEN !

IT IS
SCHUIMOLYSTYREEN!
JE WEEET WEL DAT HEEL
LICHT PLASTIEK DAT ZE
VOOR ISOLATIE EN
VERBODING
GEBRUIKEN !

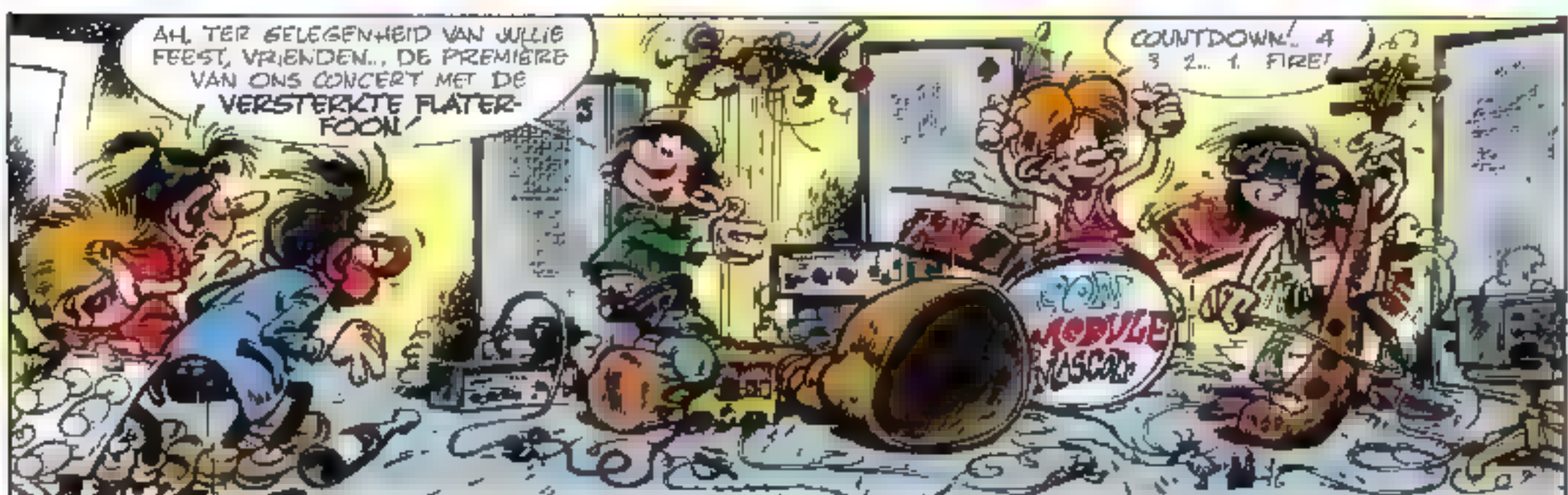
IK VOND 'E
EEN STEENHOED
NUMMERDIE
KIKKIN!

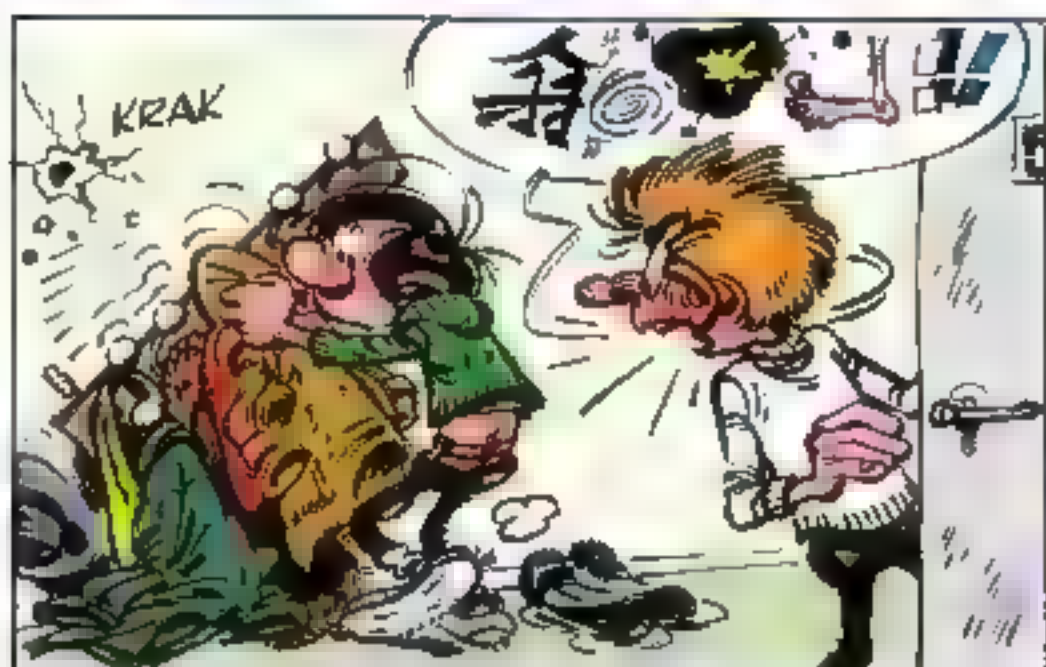
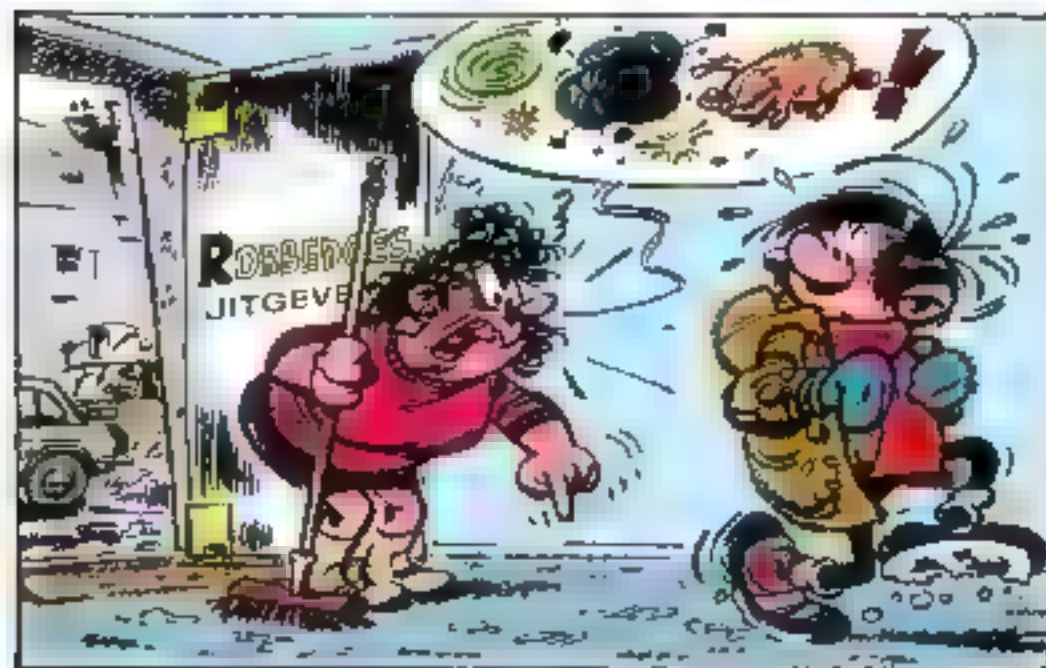
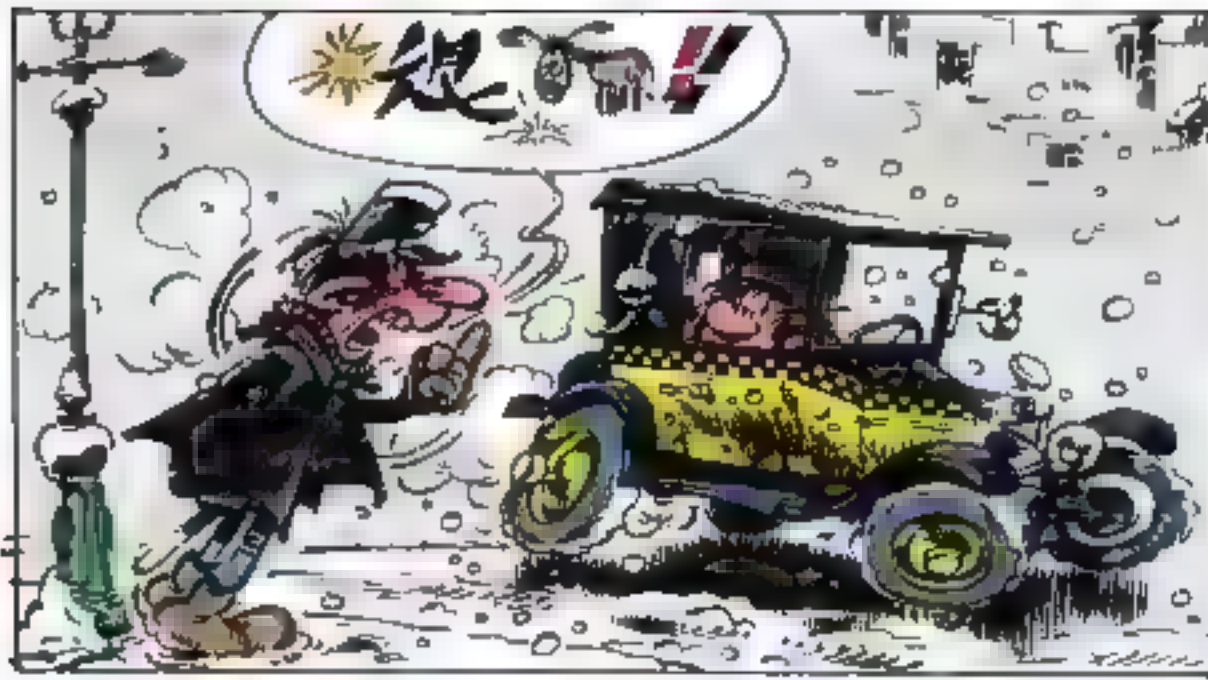
**VANDAAG
VIEREN WIJ ZIJN**

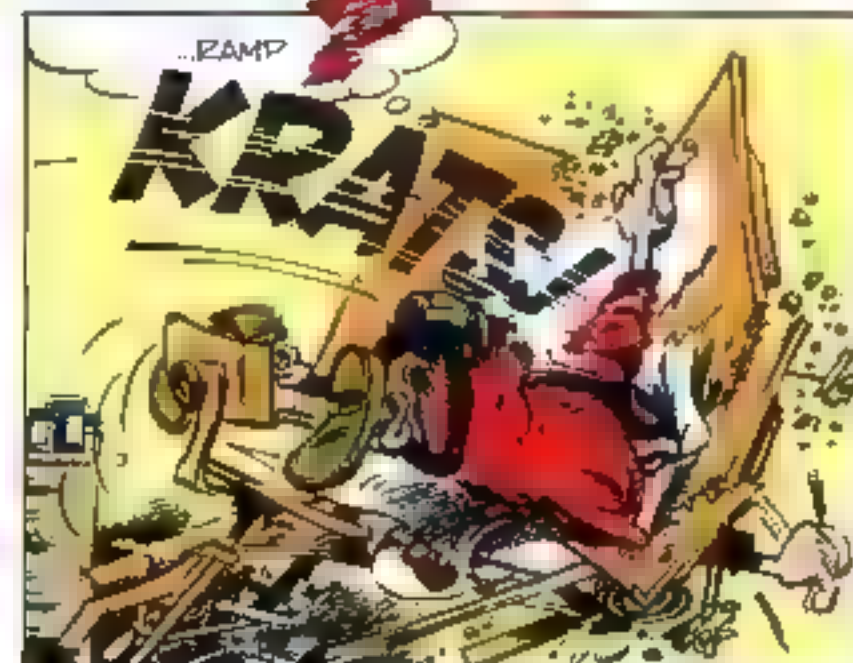
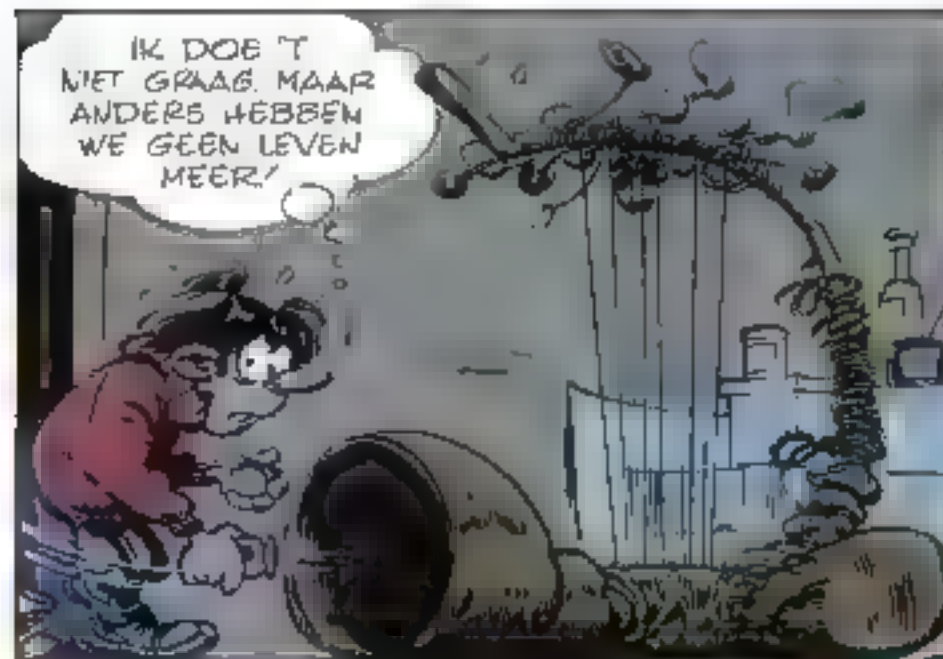
**WEKELIJKSE
FLATER**

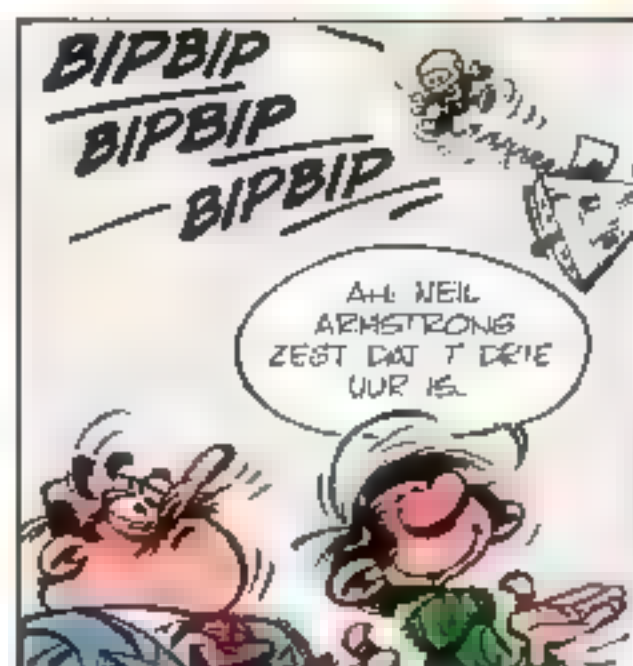
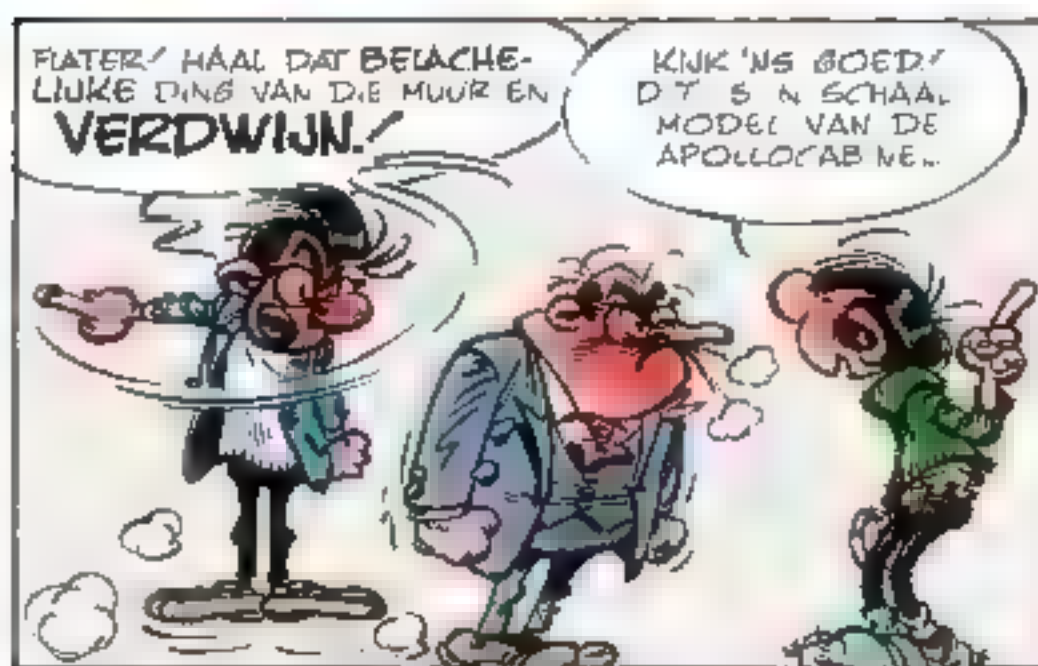
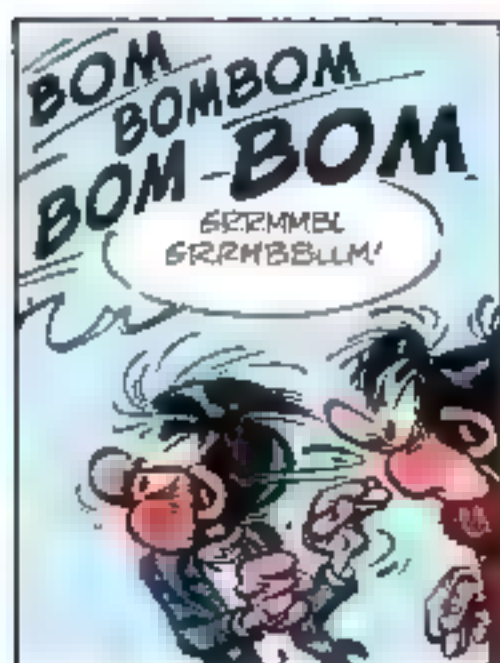
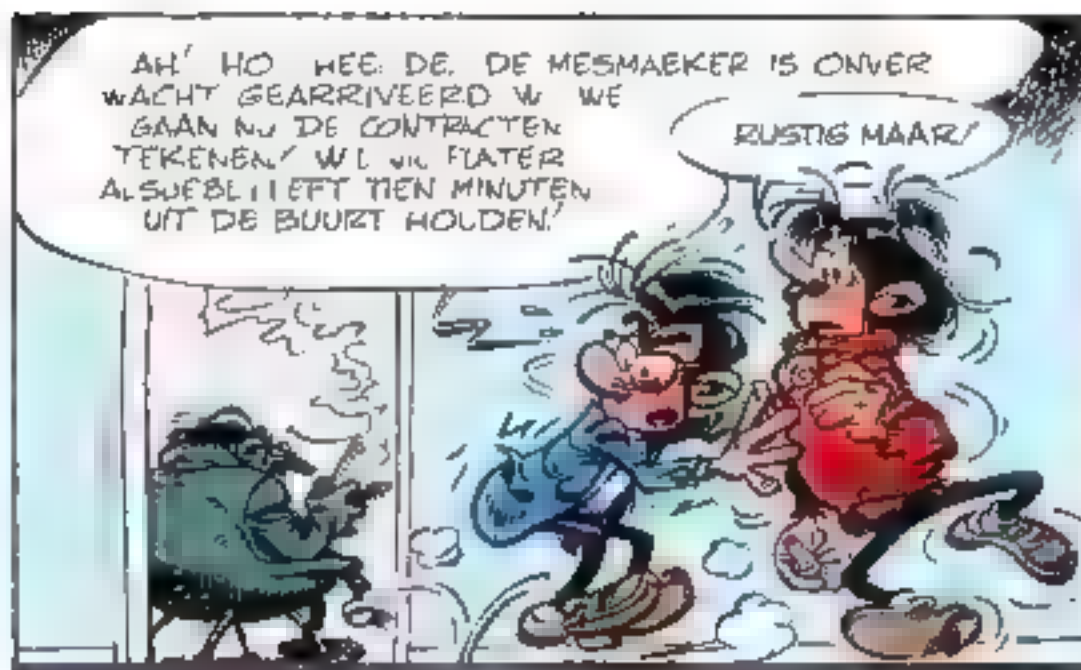
Franken

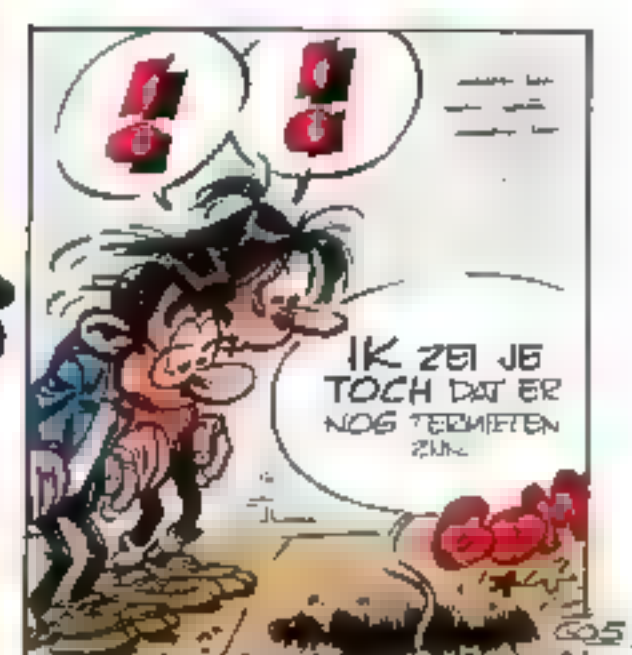
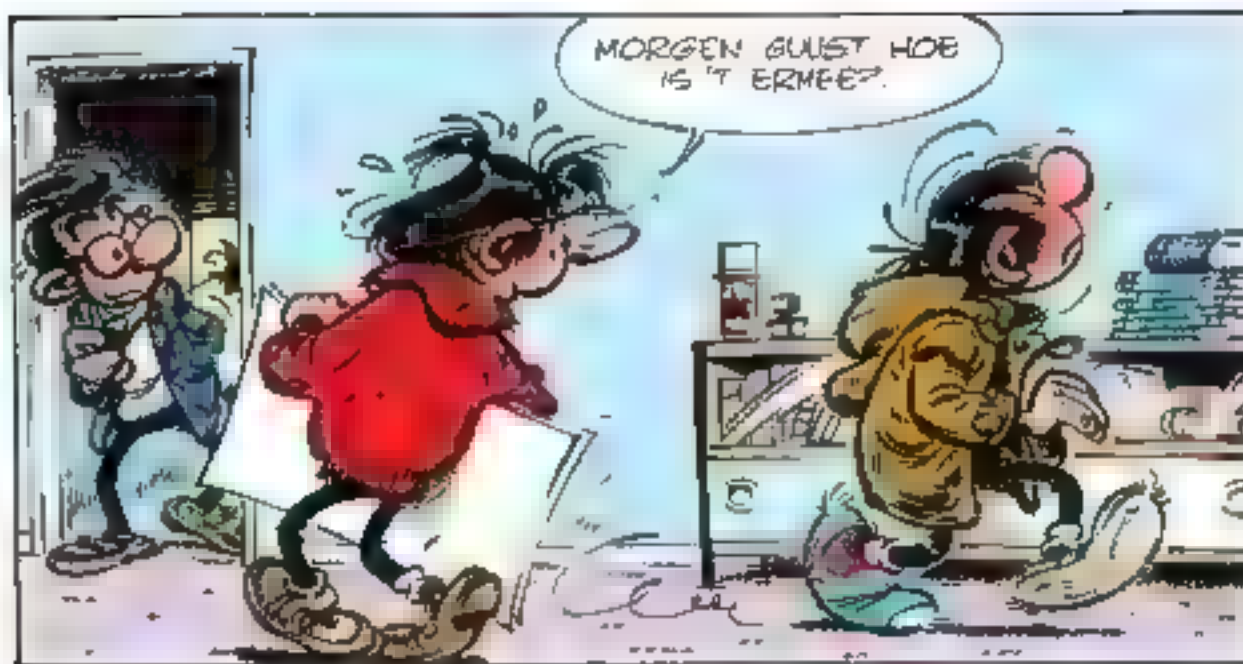

Franky

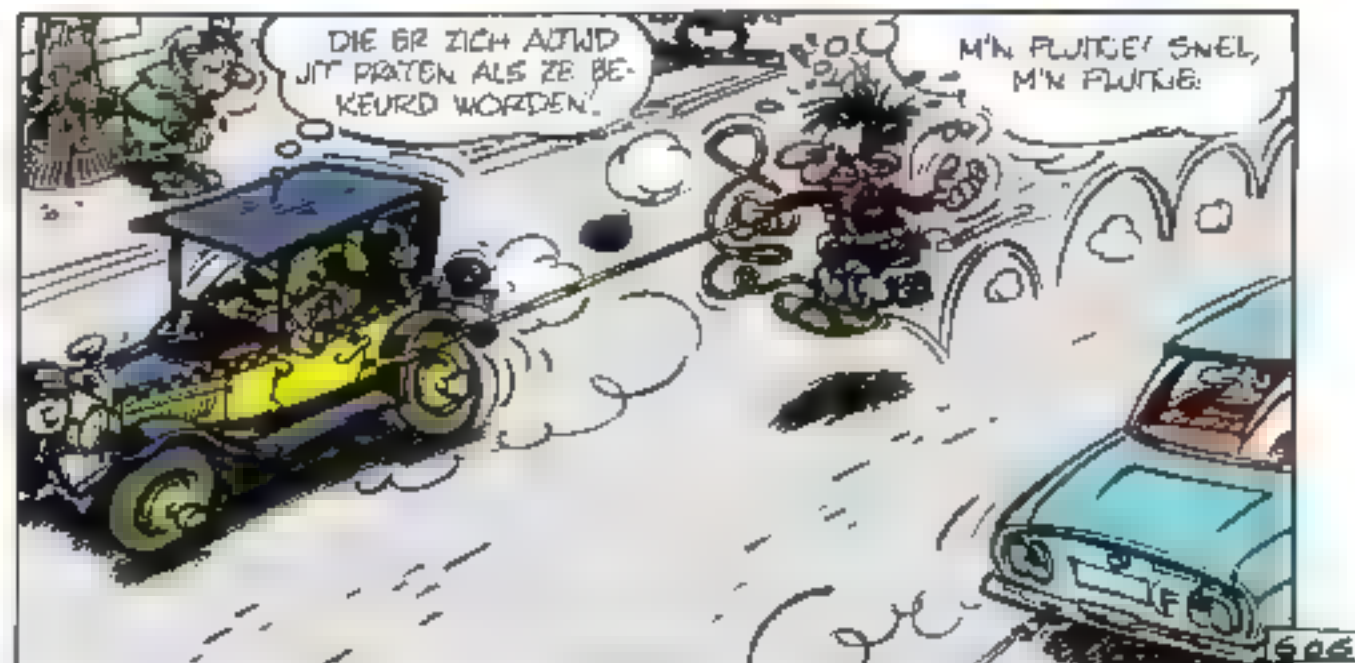
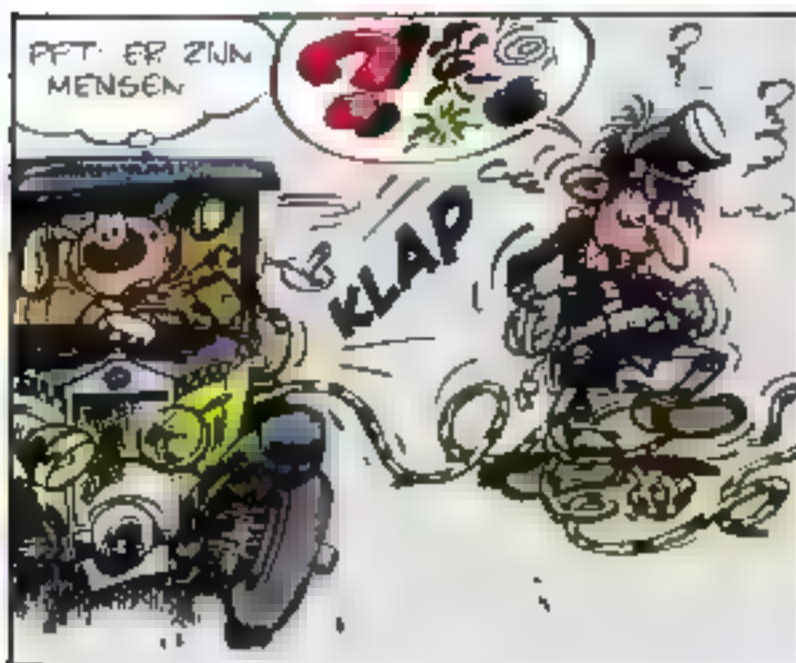
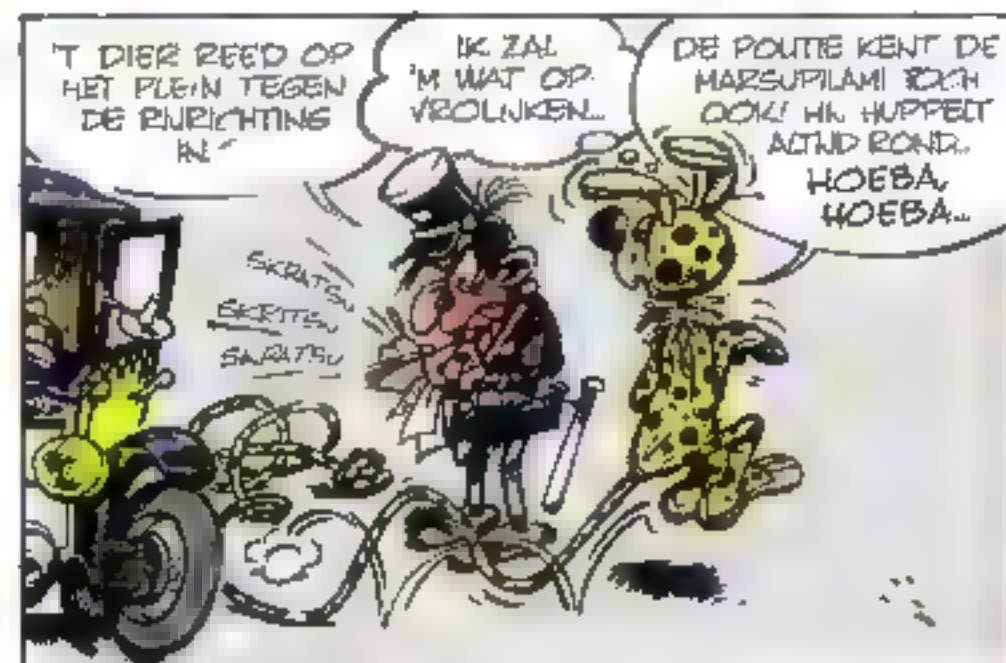
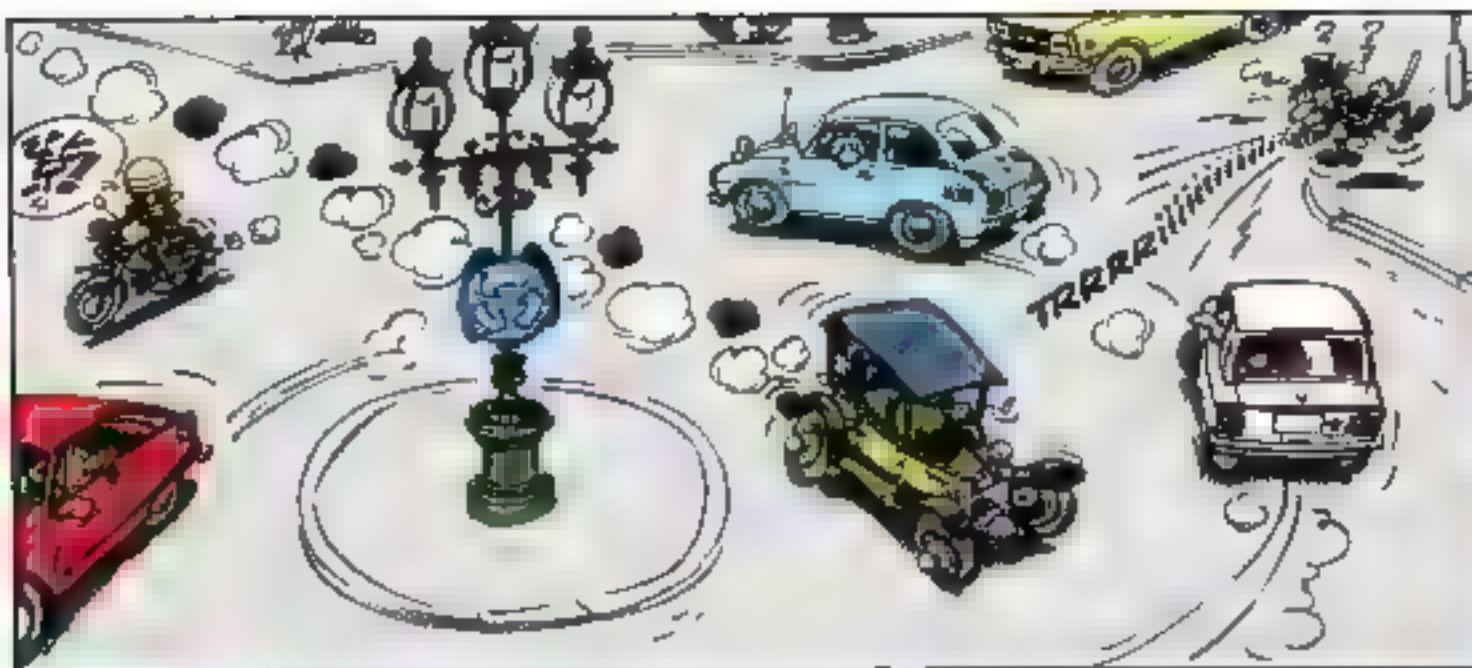
Franken
DIE - MICHEL

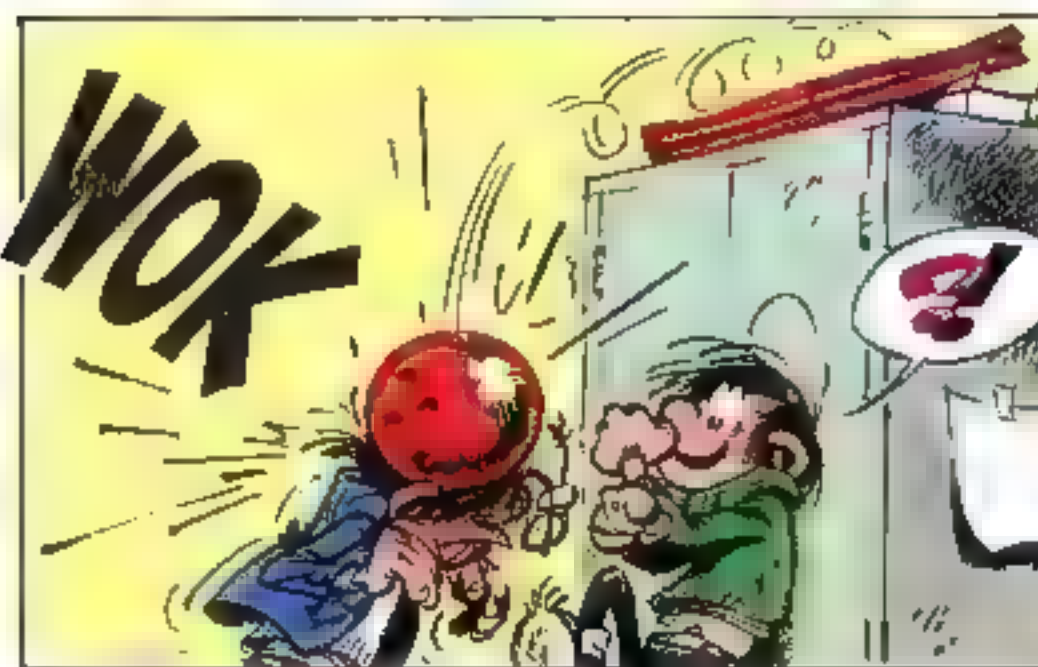
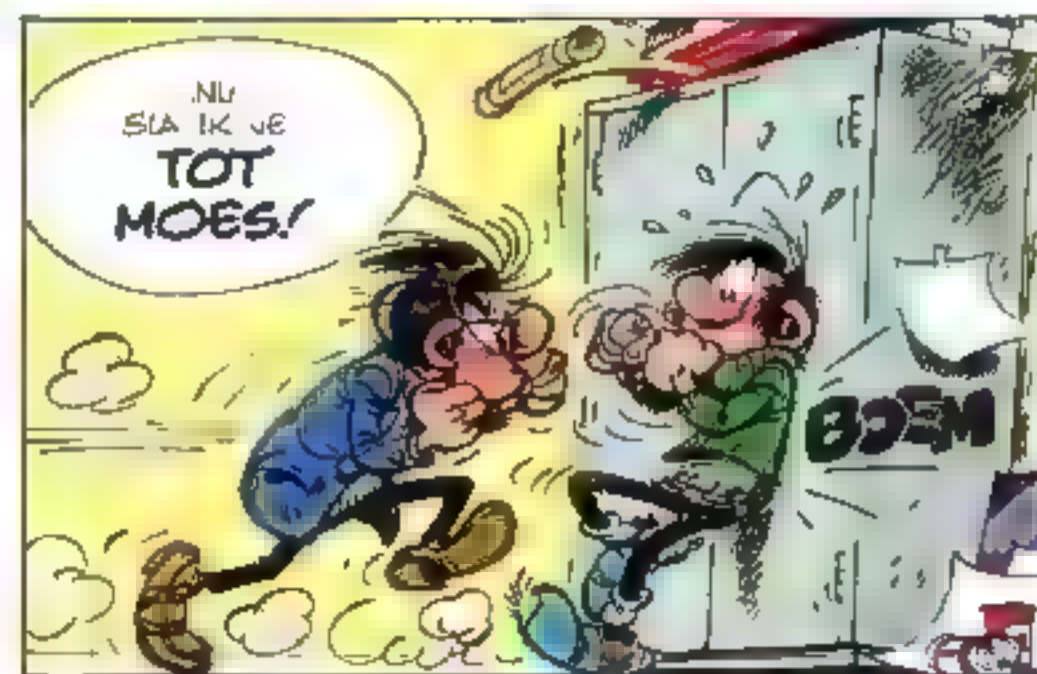
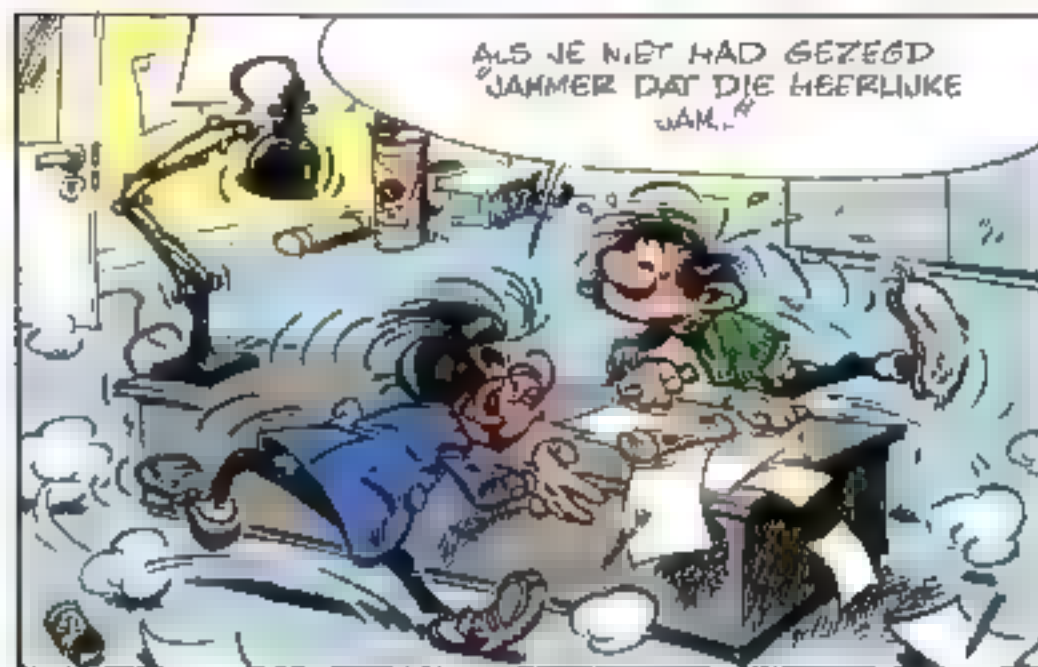
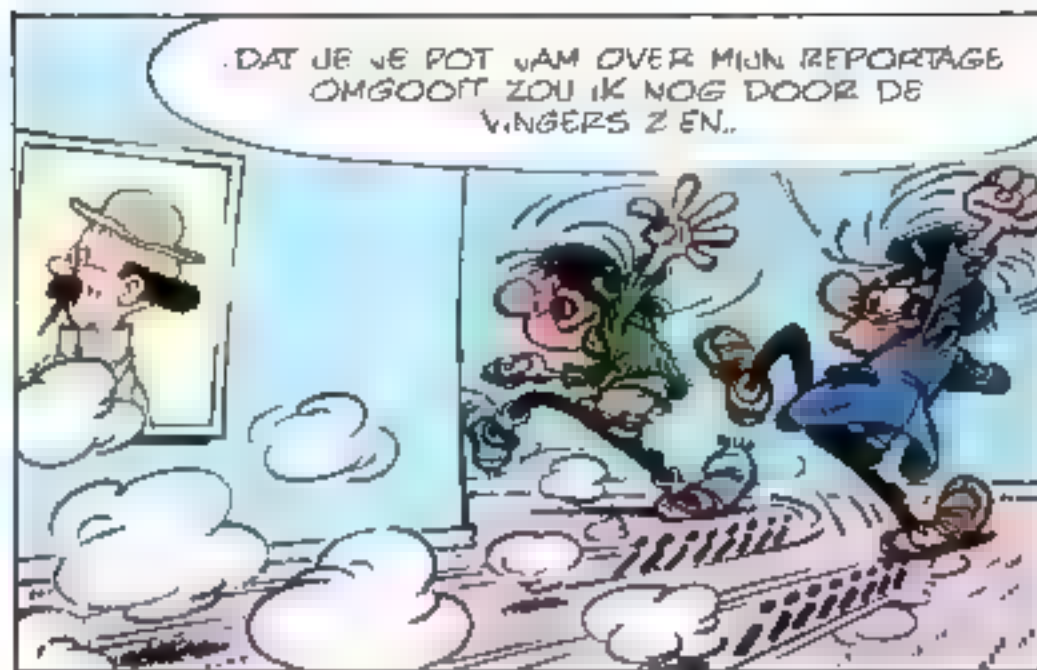

Deze prachtige latex werd
door Spiron gepubliceerd
als illustratie bij een
redactioneel artikel

Fransman

Franklin

Illustratie die gemaakt
werd voor het
paasnummer van 26
maart 1970

Restauratie van de inkleuring FRÉDÉRIC JANNIN
Kleuradvies ISABELLE FRANQUIN
Grafisch ontwerp ALEXIA DE VISSCHER, DELPHINE PLATTEEUW
Vertaling en lettering: BOOM!, WINGENE
Fotogravure facsimiles ILAN WEISS, MARTIN SCHRIJVERSHOF
Fonten: SPECULOOS

D/2021/0089/040
ISBN 978-90-314-3880-8
FRANQUIN, JIDÉHEM © DUPUIS, 2021
Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in Servië door Publikum.

Dit album is gedrukt op
papier dat afkomstig is uit
ethisch beheerde bossen.

WWW.DUPIIS.COM

ALLES VAN GUUST

